

การผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนตามกรอบ RSPO
หลักการและเกณฑ์กำหนดของประเทศไทย (TH-NI)

การจัดทำตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติของประเทศไทยเพื่อการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืน
ภายใต้กรอบ RSPO

อนุมัติโดยคณะกรรมการบริหาร ณ วันที่ 7 มิถุนายน 2554

บทนำ

การผลิตน้ำมันปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืนประกอบด้วยการบริหารจัดการและปฏิบัติที่มีความเจริญเติบโตหรือพัฒนาได้เชิงเศรษฐกิจ มีความเหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม และเป็นประโยชน์ต่อสังคม การดำเนินการดังกล่าวนี้จะนำมาประยุกต์ใช้ในหลักการและเกณฑ์กำหนดผนวกเข้ากับตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติ ซึ่งจะได้อีกในลำดับต่อไป

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นจากเอกสารหลักการและเกณฑ์กำหนดสำหรับการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนฉบับเดือนตุลาคม 2550 (RSPO P&C; October 2007) และได้มีการพัฒนาเป็นหลักการและเกณฑ์กำหนดของประเทศไทย โดยการสนับสนุนและร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากสมาคมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม สมาชิกรespo ในประเทศไทย และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลไทยและรัฐบาลเยอรมัน ภายใต้โครงการการผลิตน้ำมันปาล์มเพื่อพลังงานอย่างยั่งยืน โดยผ่านกระบวนการการประชุมหารือของคณะทำงานที่สมัครใจเข้าร่วมจัดทำตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติของประเทศไทย เพื่อการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนภายใต้กรอบ RSPO การปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย กฎระเบียบของไทย การรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ที่สนใจในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของประเทศไทย รวมถึงการทดสอบตัวชี้วัดในภาคสนามด้วยความสมัครใจจากหน่วยงานตรวจรับรองของเอกชน

เอกสารฉบับนี้ได้เสนอแนะแนวปฏิบัติขั้นต้นสำหรับเกษตรกรรายย่อยของประเทศไทย (เกษตรกรรายย่อยในโครงการและเกษตรกรรายย่อยอิสระ) ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ปลูกปาล์มน้ำมันร้อยละ 90 ของผู้ปลูกทั่วประเทศ โดยคำนึงแล้ว

เกษตรกรรายย่อย หมายถึงเกษตรกรซึ่งปลูกปาล์มน้ำมัน บางครั้งมีการเพาะปลูกพืชอื่น ๆ เพื่อการดำรงชีพ ทั้งนี้แรงงานส่วนใหญ่มาจากสมาชิกในครัวเรือนและมีรายได้หลักจากการทำสวน และมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันน้อยกว่า 312.5 ไร่ (50 เฮกตาร์) เกษตรกรรายย่อยสามารถแบ่งเป็น เกษตรกรรายย่อยอิสระและเกษตรกรรายย่อยในโครงการ ซึ่งเกษตรกรรายย่อยในโครงการ หมายถึงเกษตรกรที่มีสัญญาข้อตกลงหรือการวางแผนเกี่ยวกับการส่งมอบผลปาล์มให้กับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มและโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มอาจจะจัดการและสนับสนุนด้านการเงินและ หรือราคาในการดำเนินการของเกษตรกรรายย่อย รวมถึงปัจจัยการผลิตและบริการ ในขณะที่เกษตรกรรายย่อยอิสระ หมายถึงเกษตรกรที่ไม่มีสัญญาหรือข้อตกลงกับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม มีการจัดการและลงทุนเอง และมีอิสระในการขายทะลายปาล์มน้ำมันสดให้กับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มใดๆ ก็ได้ อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ปลูกปาล์มน้ำมันขนาดเล็กถึงขนาดกลางซึ่งมีพื้นที่ระหว่าง 312.5 ถึง 6,250 ไร่ (50 ถึง 1,000 เฮกตาร์) และยังไม่ได้มีกระบวนการแนวปฏิบัติไว้ในเอกสารฉบับนี้ ซึ่งสมควรให้กลุ่มผู้ปลูกปาล์มน้ำมันดังกล่าวได้พิจารณาเลือกใช้นโยบายปฏิบัติขั้นต้นสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ หรือเกษตรกรรายย่อยอิสระตามความเหมาะสม

เกษตรกรรายย่อยในโครงการและเกษตรกรรายย่อยอิสระ รวมถึงผู้ปลูกปาล์มน้ำมันขนาดเล็กถึงขนาดกลางควรพิจารณายึดถือตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติของเอกสารฉบับนี้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการก้าวสู่มาตรฐานการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนเป็นการเฉพาะสำหรับแต่ละกลุ่มอย่างเต็มรูปแบบในอนาคตอันใกล้ ทั้งนี้ แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการและการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อยนั้นได้มีการริเริ่มเพื่อดำเนินการ จัดทำต่อไป

คณะทำงานฯ และจากผลการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะมีความเห็นว่า

- ในกรณีที่มีข้อขัดแย้งในการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินตามเกณฑ์กำหนด 2.1 ที่เกิดขึ้นก่อนหลักการและเกณฑ์กำหนด RSPO ของประเทศไทยจะได้รับการรับรอง ให้สามารถนำที่ดินแปลงนั้นๆออกจากการขอรับรองได้

เนื่องจากกระบวนการตีความของประเทศไทยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ดังนั้นหากมีความแตกต่างในความหมายระหว่างฉบับภาษาไทยและฉบับที่ได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษ ให้ยึดฉบับภาษาไทยเป็นหลัก

คณะทำงานการจัดทำตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติของประเทศไทย
เพื่อการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนภายใต้กรอบ RSPO

7 มิถุนายน 2554

คำย่อ

ASEAN	The Association of Southeast Asian Nations
B.E.	Buddhist Era
BOD	Biochemical Oxygen Demand
CBD	Convention on Biodiversity
CPO	Crude Palm Oil
EFB	Empty Fruit Bunch
EIA	Environmental Impact Assessment
ERTs	Endangered, Rare, and Threatened Species
FFB	Fresh Fruit Bunch
GAP	Good Agricultural Practice
HCV	High Conservation Values
IEE	Initial Environmental Examination
ILO	International Labor Organization
IPM	Integrated Pest Management
ISO	International Standard Organization
LD	Lethal Dead
LTA	Lost Time Accident
MSDS	Management Safety Data Sheet
NGO	Non-Governmental Organization
OER	Oil Extraction Rate
POME	Palm Oil Mill Effluent
P&C	Principles and Criteria
RSPO	Roundtable on Sustainable Palm Oil
SEIA	Social and Environmental Impacts Assessment
TH-NI	Thai National Interpretation

หลักการและเกณฑ์กำหนดของประเทศไทยในการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืน ตามกรอบ RSPO

หลักการข้อที่ 1: ความมุ่งมั่นให้เกิดความโปร่งใส

เกณฑ์กำหนด 1.1

ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และ ผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์ข้อกำหนดของ RSPO อย่างเพียงพอให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ กฎหมาย โดยใช้ภาษา และ รูปแบบที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างจริงจัง

ตัวชี้วัดหลัก

- 1.1.1 บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการร้องขอและการตอบสนอง
- 1.1.2 บันทึกข้อมูลตามข้อ 1.1.1 ต้องมีการจัดเก็บรักษาตามระยะเวลาที่ระบุไว้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

แนวปฏิบัติ

- 1.1.1 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องตอบสนองต่อการร้องขอจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยรวดเร็ว และสร้างสรรค์ พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการร้องขอและการตอบสนองตามเกณฑ์กำหนด RSPO ของไทย ในประเด็นสังคม สิ่งแวดล้อม และกฎหมาย ตามเกณฑ์กำหนด 1.2
- 1.1.2 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้อง จัดเก็บรักษาเอกสารต่างๆ ในข้อ 1.1.1 ในระยะเวลาที่กำหนดตามความจำเป็นและเหมาะสม

หมายเหตุ

ดูเกณฑ์กำหนด 6.2 เรื่องกระบวนการสื่อสารและการปรึกษาหารือเพิ่มเติม

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการจัดเตรียมสำเนาเอกสารของข้อมูลต่างๆ ดังต่อไปนี้เก็บไว้ที่เกษตรกรรายย่อยในโครงการ

- สัญญาข้อตกลงระหว่างผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการและเกษตรกรรายย่อย (เกณฑ์กำหนด1.2)
- เอกสารสิทธิที่ดิน หรือ สิทธิในการใช้ที่ดินของเกษตรกรรายย่อย (เกณฑ์กำหนด 2.2)
- เอกสารที่ใช้ในการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) และการใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างปลอดภัย (เกณฑ์กำหนด4.6)
- แผนงานด้านสุขภาพและความปลอดภัย (เกณฑ์กำหนด4.7)
- แผน และรายงานการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (เกณฑ์กำหนด5.1, 6.1, 7.1, 7.3)
- แผนป้องกันมลพิษ (เกณฑ์กำหนด5.6)
- รายละเอียดของข้อร้องเรียนและความไม่พอใจ (เกณฑ์กำหนด6.3)
- ขั้นตอนและกระบวนการเจรจาต่อรอง (เกณฑ์กำหนด6.4)
- แผนการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (เกณฑ์กำหนด 8.1)

เกษตรกรรายย่อยในโครงการควรตอบสนองต่อการร้องขอข้อมูลของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างรวดเร็วและสร้างสรรค์

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถแสดงสิทธิความเป็นเจ้าของที่ดิน หรือ สิทธิการใช้ที่ดิน (เกณฑ์กำหนด2.2)

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรตอบสนองต่อการร้องขอข้อมูลของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างรวดเร็วและสร้างสรรค์

เกณฑ์กำหนด 1.2

เอกสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ ยกเว้นเอกสารที่เป็นความลับทางการค้า หรือ เอกสารที่หากเปิดเผยแล้วอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือสังคม

ตัวชี้วัดหลัก

- 1.2.1 เอกสารการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และกฎหมาย ตามเกณฑ์กำหนดของ RSPO ต้องจัดไว้พร้อมเปิดเผยต่อสาธารณะ โดยรวมถึงเอกสารดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย
- เอกสารสิทธิที่ดิน หรือ สิทธิในการใช้ที่ดิน (เกณฑ์กำหนด 2.2)
 - แผนงานด้านสุขภาพและ ความปลอดภัย (เกณฑ์กำหนด 4.7)
 - แผน และการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (เกณฑ์กำหนด 5.1, 6.1, 7.1, 7.3)
 - แผนป้องกันมลภาวะ (เกณฑ์กำหนด 5.6)
 - รายละเอียดของข้อร้องเรียนและความไม่พอใจ (เกณฑ์กำหนด 6.3)
 - ขั้นตอนและกระบวนการเจรจาต่อรอง (เกณฑ์กำหนด 6.4)
 - แผนการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (เกณฑ์กำหนด 8.1)

แนวปฏิบัติ

1.2.1 จัดเตรียมเอกสารตามตัวชี้วัดหลักให้ครบถ้วน ยกเว้น

- ข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า รวมถึงข้อมูลสถานะการเงิน เช่น ต้นทุนและรายได้ และรายละเอียดที่เกี่ยวกับลูกค้า และ/หรือ ซัพพลายเออร์ (หมายถึง ผู้ขาย ผู้ให้บริการ ผู้จัดหา) ข้อมูลที่มีผลกระทบต่อความเป็นส่วนตัวของบุคคล ควรจะเป็นความลับด้วย
- ข้อมูลที่หากมีการเปิดเผยอาจเกิดผลลัพธ์เชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม หรือสังคม รวมถึงข้อมูลแหล่งสายพันธุ์หายาก ซึ่งการเปิดเผยนี้อาจนำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล่า หรือ จับเพื่อการค้า หรือสถานที่เคารพสักการะบูชา ซึ่งชุมชนปรารถนา รักษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการต้องมั่นใจว่า เกษตรกรรายย่อยมีความเข้าใจในแผนการจัดการ เช่น ขั้นตอนการร้องเรียนและความไม่พอใจ เป็นต้น พร้อมทั้งเปิดเผยแผนการจัดการดังกล่าวต่อสาธารณะ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรมีเอกสารหรือหลักฐานซึ่งแสดงถึงสิทธิในการใช้ที่ดิน

หลักการข้อที่ 2: การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ

เกณฑ์กำหนด 2.1

การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และกฎหมายและกฎระเบียบระหว่างประเทศที่ได้มีการให้สัตยาบันแล้ว

ตัวชี้วัดหลัก

2.1.1 หลักฐานการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายและกฎระเบียบที่มีนัยสำคัญและเกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัดรอง

2.1.2 ระบบเอกสาร ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับข้อกำหนดของกฎหมาย

2.1.3 กลไกติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1.4 การติดตาม ข้อกำหนดของกฎหมายและกฎระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติ

2.1.1 ให้เก็บรักษาหลักฐานการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายและกฎระเบียบที่มีนัยสำคัญและเกี่ยวข้อง เช่น เรื่องกฎระเบียบของสิทธิการครอบครองที่ดิน หรือสิทธิในการใช้ที่ดิน แรงงาน การทำการเกษตร (ตัวอย่างเช่น การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช) สิ่งแวดล้อม (ตัวอย่างเช่น กฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่า กฎหมายเกี่ยวกับมลพิษการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และกฎหมายป่าไม้) การเก็บรักษา การขนส่ง และกระบวนการแปรรูป ทั้งนี้ยังรวมถึงกฎหมายตามข้อผูกพันตามพันธกรณีของประเทศภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ หรืออนุสัญญา ตัวอย่างเช่น อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD)

หมายเหตุ

ในกรณีที่มีข้อขัดแย้งในการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องที่ดินที่เกิดขึ้นก่อนที่หลักการและเกณฑ์กำหนด RSPO ของประเทศไทย จะได้รับการรับรอง ให้สามารถนำที่ดินแปลงนั้นๆ ออกจากการขอการรับรองได้

2.1.2 ควรจัดทำระบบเอกสาร รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดของกฎหมายให้สามารถเข้าถึงเอกสารต่างๆ ได้โดยง่าย

2.1.3 ผู้ปลูกป่าสัมฤทธิ์น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรจัดทำกลไกติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดทำบันทึกการเสียภาษีบำรุงท้องที่ บันทึกการขอและได้รับอนุญาตต่างๆจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

2.1.4 ผู้ปลูกป่าสัมฤทธิ์น้ำมัน และผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรจัดทำบันทึกการปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดของกฎหมายและกฎระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

หมายเหตุ

- ระบบที่ใช้ควรมีความเหมาะสมกับขนาดขององค์กร
- กฎหมายระหว่างประเทศและอนุสัญญาหลักระบุอยู่ใน ภาคผนวก 1 ส่วนกฎหมายของประเทศไทยระบุอยู่ใน ภาคผนวก 2

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรทำให้มั่นใจว่าเกษตรกรรายย่อยรู้ถึงการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรรู้ถึงข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องและปฏิบัติตาม

เกณฑ์กำหนด 2.2

มีหลักฐานแสดงสิทธิการใช้ที่ดิน และไม่ถูกคัดค้านสิทธิโดยชุมชนท้องถิ่นที่แสดงสิทธิในการใช้ที่ดินนั้น

ตัวชี้วัดหลัก

2.2.1 เอกสารแสดงสิทธิความเป็นเจ้าของที่ดินตามกฎหมาย หรือสัญญาเช่าที่ดิน และหรือประวัติการครอบครองที่ดิน และการใช้ที่ดิน

ตัวชี้วัดรอง

2.2.2 หลักฐานที่แสดงถึงอาณาเขตของที่ดินอย่างชัดเจน

2.2.3 ในกรณีที่มี หรือที่ยังคงมีข้อพิพาท หรือความขัดแย้งเกี่ยวกับที่ดิน ให้จัดหาหลักฐานการแก้ปัญหาหรือความก้าวหน้าของการแก้ปัญหาตามกระบวนการแก้ไขข้อพิพาท (เกณฑ์กำหนด 6.3 และ 6.4) และเป็นที่ยอมรับของคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง

แนวปฏิบัติ

2.2.1 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องมีเอกสารหลักฐานการใช้ที่ดิน เช่น หนังสือสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงสิทธิการใช้ที่ดิน

2.2.2 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำแผนที่ที่ดินที่แสดงถึงอาณาเขตที่มีสิทธิในการใช้ที่ดิน

- ในกรณีที่เคยมีข้อพิพาทและมีข้อยุติตามสิทธิกฎหมายหรือจารีตประเพณีของผู้ใช้ที่ดิน ควรมีหลักฐานแสดงถึงการยินยอมของคู่กรณี

2.2.3

- สำหรับความขัดแย้ง หรือกรณีพิพาทใดๆ ในเรื่องที่ดิน ควรจัดทำแผนที่แบบมีส่วนร่วมที่แสดงขอบเขตของบริเวณที่มีปัญหา
- เมื่อมีความขัดแย้งในเงื่อนไขของการใช้ที่ดินตามที่แสดงในเอกสารสิทธิ ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันควรแสดงหลักฐานในการดำเนินงานแก้ปัญหาข้อขัดแย้งกับคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง
- จัดให้มีกลไกแก้ไขข้อขัดแย้ง (เกณฑ์กำหนด 6.3 และ 6.4)
- ควรยุติการดำเนินการใดๆ นอกพื้นที่ที่มีสิทธิตามกฎหมาย

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรทำให้มั่นใจว่า สมาชิกสามารถแสดงสิทธิการใช้ที่ดินและไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับความขัดแย้ง หรือกรณีพิพาทในเรื่องที่ดินที่รุนแรง

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถแสดงสิทธิการใช้ที่ดิน และไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับความขัดแย้ง หรือกรณีพิพาทในเรื่องที่ดินที่รุนแรง

เกณฑ์กำหนด 2.3

การใช้ที่ดินเพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน ต้องไม่รุกรานสิทธิตามกฎหมายหรือตามจารีตประเพณี ของผู้ที่ดินรายอื่น อย่างอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้าก่อนการยินยอม

ตัวชี้วัดหลัก

2.3.1 แผนที่ที่มีมาตราส่วนที่เหมาะสม แสดงขอบเขตสิทธิตามกฎหมายหรือตามจารีตประเพณี ที่ได้รับการยอมรับ (เกณฑ์กำหนด 7.5 และ 7.6)

ตัวชี้วัดรอง

2.3.2 หลักฐานข้อเท็จจริง แสดงรายละเอียดกระบวนการตกลงยินยอม (เกณฑ์กำหนด 7.5 และ 7.6)

แนวปฏิบัติ

2.3.1 ผู้ปลูกป่าล้มนี้ ามัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำแผนที่แสดงอาณาเขตที่มีสิทธิตามจารีตประเพณีและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่สิทธิทางจารีตประเพณี ยังไม่ชัดเจน วิธีที่ดีที่สุดคือการทำให้เกิดความชัดเจนโดยการทำแผนที่แบบมีส่วนร่วมกับชุมชนข้างเคียงและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

2.3.2 เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับที่ดิน ตามสิทธิทางกฎหมาย หรือ สิทธิทางจารีตประเพณี ผู้ปลูกป่าล้มนี้ ามัน และ/หรือผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำหลักฐานแสดงรายละเอียดขั้นตอนและผลการเจรจาตกลงยินยอม

การเจรจา ข้อตกลง ไม่ควร เป็นการ ชู บัง คับ และควรเป็นไปด้วยความสมัครใจทั้งก่อนที่จะดำเนินการลงทุนใหม่ หรือปฏิบัติการใดๆ และอยู่บนฐานของการเปิดเผยแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในรูปแบบและภาษาที่เหมาะสม รวมถึงข้อมูลการประเมินผลกระทบ ข้อเสนอในการจัดสรรผลประโยชน์และข้อตกลงทางกฎหมาย ทั้งนี้ชุมชนต้องสามารถสรรหาที่ปรึกษาทางกฎหมายได้เมื่อต้องการ ในกรณีที่ต้องมีตัวแทนชุมชน ต้องสามารถเลือกหน่วยงาน หรือ ตัวแทนของตนเอง โดยการเลือกตัวแทนนั้นต้องดำเนินการอย่างโปร่งใสและมีการสื่อสารกับสมาชิกอื่นในชุมชน โดยต้องใช้เวลาเพียงพอในการตัดสินใจตามจารีตประเพณี และอนุญาตให้มีการเจรจาซ้ำได้ เมื่อมีการร้องขอ ข้อตกลงจากการเจรจาต้องผูกมัดต่อคู่สัญญาทุกฝ่าย และสามารถมีผลบังคับใช้ในชั้นศาล

การทำให้เกิดความชัดเจนในเรื่องที่ดินเป็นประโยชน์ของคู่กรณีทุกฝ่ายในระยะยาว

สำหรับความหมายของ “สิทธิทางจารีตประเพณี” ดูจากคำนิยามแนบท้าย

หมายเหตุ

ผู้ปลูกป่าล้มนี้ ามัน และ หรือโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม ต้องแสดงว่าตนเองเข้าใจในสิทธิเหล่านั้น และไม่มีการข่มขู่คุกคามหรือฉ้อโกงสิทธิดังกล่าว เกณฑ์กำหนดนี้ควรพิจารณาร่วมกับเกณฑ์กำหนด 6.4, 7.5 และ 7.6 เกณฑ์กำหนดนี้ อนุญาตให้มีการขาย และเจรจาหาข้อตกลง เพื่อชดเชยให้แก่ผู้ใช้ที่ดินที่เสียสิทธิประโยชน์ หรือ สิทธิที่ถูกยกเลิกไป

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการต้องสามารถแสดงสิทธิในการถือครองที่ดินของสมาชิกในโครงการ กรณีที่เข้าครอบครองสิทธิทางกฎหมาย หรือสิทธิทางจารีตประเพณีของผู้อื่น โดยมีเอกสารพิสูจน์การโอนสิทธิ เช่น การขาย และการชำระเงินหรือการยอมรับการชดเชย

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

ในกรณีเข้าครอบครองสิทธิทางกฎหมาย หรือสิทธิทางจารีตประเพณีของผู้อื่น เกษตรกรรายย่อยสามารถแสดงสิทธิในการถือครองที่ดิน และควรมีเอกสารพิสูจน์การโอนสิทธิ เช่น การขาย และการชำระเงินหรือการยอมรับการชดเชย

หลักการข้อที่ 3: ความมุ่งมั่นในการทำให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินในระยะยาว

เกณฑ์กำหนด 3.1

มีแผนการบริหารจัดการที่มีเป้าหมายทำให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินระยะยาว

ตัวชี้วัดหลัก

3.1.1 แผนงบประมาณประจำปี และมีการคาดการณ์อย่างน้อย 2 ปี

ตัวชี้วัดรอง

3.1.2 ในกรณีที่มีการปลูกทดแทนให้จัดทำแผนการปลูกทดแทนประจำปี และมีการคาดการณ์อย่างน้อย 3 ปี

แนวปฏิบัติ

3.1.1 จัดทำแผนงบประมาณประจำปี และมีการคาดการณ์อย่างน้อย 2 ปี อาจประกอบด้วย

- แผนซึ่งแสดงถึงการให้ความสำคัญกับคุณภาพการใช้กล้าปาล์มพันธุ์ดีและปัจจัยการผลิตอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การคาดการณ์แนวโน้มผลผลิต หมายถึง แนวโน้มผลผลิตทะลายปาล์มน้ำมันสด (FFB yield trends)
- อัตราการสกัดน้ำมันของโรงสกัดน้ำมัน หมายถึง แนวโน้มอัตราการสกัดน้ำมัน (OER trends)
- ต้นทุนในการผลิต หมายถึง แนวโน้มต้นทุนการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ต่อตัน
- การพยากรณ์ราคา
- ตัวชี้วัดทางการเงิน

• ข้อเสนอแนะวิธีการคำนวณ แนวโน้มค่าเฉลี่ยแบบเคลื่อนที่ 3 ปี ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา(แนวโน้มผลผลิตทะลายปาล์มน้ำมันสดควรครอบคลุมช่วงผลผลิตต่ำอันเนื่องมาจากแผนการปลูกทดแทนครั้งสำคัญๆ)

โดยแผนงบประมาณและการคาดการณ์ ควรพิจารณาตามหลักการข้อ 4 เรื่องการใช้วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดของผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

แม้ว่าผลกำไรระยะยาวอาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกที่นอกเหนือการควบคุมโดยตรง ผู้บริหารระดับสูงจะต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการทำให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินโดยการวางแผนการบริหารจัดการในระยะยาว

3.1.2 ในกรณีที่มีการปลูกทดแทน ให้จัดเตรียมแผนการปลูกทดแทนรายปี รวมทั้งประเมินล่วงหน้า 3 ปีเป็นอย่างน้อย และมีการทบทวนแผนทุกปี ทั้งนี้ในแผนอาจประกอบด้วย พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสม พื้นที่เพาะปลูก จำนวนต้นปาล์มน้ำมันต่อไร่ ปริมาณปุ๋ย การวิเคราะห์ธาตุอาหารของดินก่อนการเพาะปลูก เป็นต้น

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

- ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการ ควรแสดงให้เห็นว่าเกษตรกรรายย่อยได้รับความรู้หรือข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ รวมถึงข้อมูลการตลาดหรือราคา เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรของศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรระดับตำบล เพื่อการปรับปรุงวิธีปฏิบัติในการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง
- ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้การฝึกอบรมในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารจัดการสวนปาล์มน้ำมัน เพื่อให้ได้ผลผลิตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกณฑ์กำหนดนี้ ไม่ต้องนำมาใช้กับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

หลักการข้อที่ 4: การใช้วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดของผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

เกณฑ์ข้อกำหนด 4.1

มีการจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบที่เหมาะสม และติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีการนำไปปฏิบัติ

ตัวชี้วัดหลัก

- 4.1.1 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน สำหรับสวนปาล์มน้ำมัน
- 4.1.2 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน สำหรับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

ตัวชี้วัดรอง

- 4.1.3 บันทึกการปฏิบัติงานและการปรับปรุงแก้ไขเมื่อนำขั้นตอนการปฏิบัติงานไปใช้เพื่อให้เป็นปัจจุบัน

แนวปฏิบัติ

- 4.1.1 จัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงาน สำหรับสวนปาล์มน้ำมัน
- 4.1.2 จัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงาน สำหรับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม
- 4.1.3 จัดทำบันทึกการปฏิบัติงานและการปรับปรุงแก้ไข เมื่อนำขั้นตอนการปฏิบัติงานไปใช้ เพื่อให้เป็นปัจจุบัน โดยมีการเก็บรักษาเอกสารอย่างน้อย 12 เดือน

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

สำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ การปฏิบัติงานควรเป็นไปตามขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ได้จัดทำขึ้นโดยผู้จัดการโครงการ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องมีขั้นตอนการปฏิบัติงาน แต่ควรปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการเกษตรที่ดีของประเทศ

เกณฑ์กำหนด 4.2

มีการปฏิบัติเพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน หรือถ้าเป็นไปได้
ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ให้อยู่ในระดับที่สามารถเก็บผลผลิตอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

ตัวชี้วัดรอง

- 4.2.1 บันทึกข้อมูลการใช้ปุ๋ย
- 4.2.2 หลักฐานผลการวิเคราะห์ดิน หรือวิเคราะห์ธาตุอาหารจากใบ
- 4.2.3 บันทึกการปฏิบัติเพื่อรักษาและฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน

แนวปฏิบัติ

- 4.2.1 เก็บบันทึกข้อมูลการใช้ปุ๋ย
- 4.2.2 มี การ สุ่ม ตั ว อ ย่ า ง วิ เ ค ร า ะ ห้ ดิน หรือการวิเคราะห์ใบปาล์มน้ำมันเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงของธาตุอาหารเป็นระยะๆ ตามความจำเป็น
- 4.2.3 เก็บบันทึกการปฏิบัติเพื่อรักษาและฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดินโดยใช้ผลการวิเคราะห์จากตัวชี้วัด 4.2.2 เช่น การใส่ปุ๋ย การปลูกพืชตระกูลถั่วคลุมดิน การใช้ปุ๋ยหมัก การใช้น้ำเสียจากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มและทะเลายปาล์มเป่าในพื้นที่ปลูก เป็นต้น

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการสามารถแสดงว่าสมาชิกมีความเข้าใจเทคนิคต่างๆเพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน และมีการนำไปปฏิบัติ

หลักฐานการนำไปใช้สามารถอยู่ในรูปแบบของ

1. บันทึกข้อมูลการใช้ปุ๋ย
2. บันทึกข้อมูลการใช้ทะเลายปาล์มเป่า และน้ำเสียจากโรงสกัด ถ้ามีการนำไปปฏิบัติ (เช่น ปริมาณและพื้นที่ที่มีการใช้ทะเลายปาล์มเป่าและน้ำเสียจากโรงสกัด)

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถแสดงว่าตนเองมีความเข้าใจเทคนิคในการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน และได้นำเทคนิคนั้นไปปฏิบัติ

เกณฑ์กำหนด 4.3

มีการปฏิบัติที่ลดและควบคุมการชะล้างพังทลายของดิน และการเสื่อมโทรมของดินให้น้อยที่สุด

ตัวชี้วัดรอง

- 4.3.1 แผนที่แสดงบริเวณที่ดินที่มีความเปราะบางต่อการชะล้างพังทลายของดิน
- 4.3.2 กลยุทธ์การบริหารจัดการการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ลาดชัน (โดยพิจารณาลักษณะเฉพาะของสภาพดิน และ ภูมิอากาศ)
- 4.3.3 แผนงานในการซ่อมบำรุงถนน
- 4.3.4 ในกรณีที่มีการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดินพรุ จัดให้มีมาตรการป้องกันการทรุดตัวของดินพรุให้น้อยที่สุด ภายใต้แผนงานการจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และมี การบันทึกไว้
- 4.3.5 กลยุทธ์การบริหารจัดการดินที่มีความเปราะบางอื่นๆ และเป็นดินที่มีปัญหา

แนวปฏิบัติ

- 4.3.1 จัดทำ จัดทำแผนที่แสดงบริเวณที่ดินที่มีความเปราะบางต่อการชะล้างพังทลายของดิน เช่น หน้าดินต้นพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง เป็นต้น
- 4.3.2
 - จัดให้มีแผนกลยุทธ์การจัดการการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ลาดชัน เพื่อป้องกันการชะล้างของดิน
 - แนะนำและนำเทคนิคในการลดการชะล้างพังทลายของดินไปใช้ตามความเหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงวิธีปฏิบัติ เช่น การจัดทำแนวระดับลดหลั่น (terracing) และการคลุมดิน เป็นต้น
- 4.3.3 จัดทำแผนและดำเนินการซ่อมบำรุงถนนให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้
- 4.3.4
 - ในกรณีสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกอยู่แล้ว บนพื้นที่ดินพรุ จัดให้มีแผนกลยุทธ์การจัดการในการรักษาระดับน้ำให้ต่ำกว่าระดับผิวดินระหว่าง 50-75 เซนติเมตร หากจำเป็นให้จัดทำระบบโครงสร้างการควบคุมน้ำที่เหมาะสม เช่น ฝาย กระสอบทราย และประตูน้ำที่ตรงจุดระบายน้ำหลัก เป็นต้น (ดูเกณฑ์กำหนด 4.4 และ 7.4)
 - จัดเก็บหลักฐานของการจัดการน้ำใต้ดินในบริเวณสวนปาล์มน้ำมันที่เป็นดินพรุ
- 4.3.5 อ้างถึงแนวปฏิบัติตามข้อ 4.3.2

- เน้นดินที่มีความเปราะบางอื่นๆและเป็นดินที่มีปัญหา
- ดินที่มีปัญหาอาจรวมถึง ดินทราย ดินที่มีอินทรีย์วัตถุต่ำ ดินเปรี้ยวจัด เป็นต้น

คำแนะนำอื่นๆ

- ให้ปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับปาล์มน้ำมัน (Good Agricultural Practices) และกลุ่มชุดดินที่เหมาะสมสำหรับปาล์มน้ำมัน ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

เกษตรกรรายย่อยในโครงการไม่จำเป็นต้องมีแผนที่แสดงบริเวณที่ดินที่มีความเปราะบางต่อการชะล้างพังทลายของดิน แต่สามารถแสดงให้เห็นว่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการจัดการดินประเภทต่างๆ และได้นำเทคนิคนั้นไปปฏิบัติ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องมีแผนที่แสดงบริเวณที่ดินที่มีความเปราะบางต่อการชะล้างพังทลายของดิน แต่สามารถแสดงให้เห็นว่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการจัดการดินประเภทต่างๆ และได้นำเทคนิคนั้นไปปฏิบัติ

หมายเหตุ:

หลักฐานเกี่ยวกับเทคนิคที่นำไปปฏิบัติโดยเกษตรกรรายย่อยเพื่อควบคุมการชะล้างพังทลายของดิน อย่างน้อยที่สุดควรรวมถึง

- การจัดทำแนวระดับลดหลั่น หรือความพยายามอื่นๆ สำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน ในพื้นที่ลาดชันในระหว่างหรือก่อนการปลูกทดแทน
- การคลุมดินระหว่างการปลูกปาล์มน้ำมันระยะแรก

เกณฑ์กำหนด 4.4

มีการปฏิบัติในการรักษาระดับและคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน

ตัวชี้วัดหลัก

4.4.1 แผนบริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน

4.4.2 การตรวจติดตามค่าปริมาณความต้องการออกซิเจนในการย่อยสลายสารอินทรีย์ (BOD) จากน้ำทิ้ง (ของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม)

ตัวชี้วัดรอง

4.4.3 การดูแลป้องกันเส้นทางน้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำ รวมถึงการดูแลรักษาและฟื้นฟูบริเวณกันชนริมตลิ่งที่เหมาะสม

4.4.4 การตรวจติดตามการใช้น้ำต่อหะลายปาล์มน้ำมันสดหนึ่งตันในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

แนวปฏิบัติ

4.4.1 ให้จัดทำแผนบริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินและนำไปปฏิบัติ

ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม ควรจัดการกับการใช้น้ำของตนเองและกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรแหล่งน้ำในท้องถิ่น ซึ่งแผนการบริหารจัดการน้ำอาจรวมถึง

- การพิจารณาถึงการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการหมุนเวียนน้ำของแหล่งน้ำ
- ทำให้เกิดความมั่นใจว่า การใช้น้ำจะไม่มีผลกระทบเชิงลบต่อผู้ใช้น้ำรายอื่น ๆ
- หลีกเลี่ยงการทำให้เกิดการปนเปื้อนต่อน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน จากการไหลบ่าของดิน ธาตุอาหาร หรือ สารเคมีกำจัดศัตรูพืช หรือการปนเปื้อนจากการกำจัดของเสียที่ไม่ดีพอ รวมไปถึงน้ำเสียจากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม
- มีการบำบัดน้ำเสียจากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มอย่างเหมาะสม และการติดตามคุณภาพน้ำทิ้งที่ปล่อยออกมาอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งควรเป็นไปตามกฎหมายของประเทศ เช่น มีการสุ่มเก็บตัวอย่างน้ำมาวิเคราะห์

4.4.2 บันทึกผลการตรวจสอบค่าปริมาณความต้องการออกซิเจนในการย่อยสลายสารอินทรีย์ (BOD) จากน้ำทิ้งของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

- กรณีที่มีการนำน้ำทิ้งจากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มไปใช้ในสวนปาล์ม น้ำมัน ให้หลีกเลี่ยงผลกระทบของกลิ่นน้ำทิ้งที่จะมีต่อชุมชน

4.4.3 ดูแลรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำให้คงสภาพ รวมถึงเส้นทางน้ำและสภาพแนวกันชนริมตลิ่ง เช่น การทำทำนบ ผาย ปลูกหญ้า เป็นต้น

4.4.4 โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรบันทึกข้อมูลการใช้น้ำ หรือวิธีการนำน้ำเสียกลับมาใช้ใหม่

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

เกษตรกรรายย่อยในโครงการไม่จำเป็นต้องสุ่มตัวอย่างน้ำ และวิเคราะห์น้ำ แต่ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจะทำให้การฝึกอบรมที่เหมาะสมสำหรับสมาชิกเกี่ยวกับความสำคัญในการรักษาระดับและคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน และมีการนำไปปฏิบัติโดยสมาชิก

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องสุ่มตัวอย่างน้ำ และวิเคราะห์น้ำ แต่ควรแสดงได้ว่าเกษตรกรเข้าใจถึงความจำเป็นในการรักษาระดับและคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน และมีการนำไปปฏิบัติ

เกณฑ์กำหนด 4.5

การใช้เทคนิคการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานที่เหมาะสม (Integrated Pest Management, IPM) ในการบริหารจัดการศัตรูพืช โรคพืช วัชพืช และสิ่งมีชีวิตต่างถิ่นที่นำเข้ามาอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดรอง

- 4.5.1 แผนการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) ที่เป็นปัจจุบัน
- 4.5.2 การติดตามการขยายขอบเขตของการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานที่นำไปใช้ รวมถึงการฝึกอบรม
- 4.5.3 การติดตามปริมาณการใช้สารกำจัดศัตรูพืชต่อพื้นที่

แนวปฏิบัติ

- 4.5.1 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันควรใช้เทคนิค IPM ที่เป็นที่ยอมรับ เช่นใช้วิธีทางเขตกรรม ชีววิธี วิธีกล หรือวิธีทางกายภาพ เพื่อลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชให้น้อยที่สุด หากเป็นไปได้ ควรใช้พืชหรือพันธุ์สัตว์ท้องถิ่นในการควบคุมทางชีวภาพ

ศัตรูพืชหลัก เช่น ตั๊กแตน หนอน หนอนกินใบ เป็นต้น

4.5.2

- ควรจัดให้มีการฝึกอบรมและบันทึกการฝึกอบรม การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน
- ขยายขอบเขตการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานที่ได้ผล เช่น การใช้กักแด้ในการควบคุมปริมาณหนอนหรือปลวกพืชอาศัยของแมลงศัตรูธรรมชาติ เช่น พวงชมพู บานเช้าสีครีม สาบแห้งสาบกา และผักกวาง เป็นต้น (แมลงที่มีประโยชน์ที่ช่วยทำลายแมลงศัตรูพืชต่างๆ)

4.5.3 ในกรณีที่มีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช

- มีการใช้วิธีการจัดการศัตรูพืชได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องและปลอดภัย
- บันทึกข้อมูลชนิดและปริมาณการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช
- คำนวณหน่วยความเป็นพิษ (Toxicity Unit) โดยใช้ปริมาณของสารออกฤทธิ์ (a.i.) หรือค่าความเป็นพิษของสารเคมีกำจัดศัตรูพืช (LD50) ต่อดันของทะเลาะปาล์มน้ำมันสดหรือต่อไร่

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิค IPM กับสมาชิก และให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ถูกต้องและเหมาะสม

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรแสดงให้เห็นว่ามีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับเทคนิค IPM และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างไรก็ตามเกษตรกรรายย่อยอิสระควรบันทึกข้อมูลชนิดและปริมาณการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช

เกณฑ์กำหนด 4.6

การใช้สารเคมีทางการเกษตรต้องไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม รวมถึงไม่ให้เกิดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในลักษณะของการป้องกัน ยกเว้นในกรณีที่ได้รับใบไว้ในแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดของประเทศ หากมีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชประเภท 1A หรือ 1B ตามรายการขององค์การอนามัยโลก หรือตามรายการของอนุสัญญาสต็อกโฮล์ม หรืออนุสัญญารอตเตอร์ดัม ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันจะต้องพยายามที่จะหาทางเลือกอื่นแทนการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชนี้ รวมทั้งมีบันทึกไว้

ตัวชี้วัดหลัก

- 4.6.1 การให้เหตุผลในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชทุกประเภท ไว้ในขั้นตอนการปฏิบัติงาน
- 4.6.2 ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ที่มีการขึ้นทะเบียนภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)
- 4.6.3 การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชโดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถ หรือผ่านการฝึกอบรมที่จำเป็น
- 4.6.4 จัดให้มีอุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคลที่เหมาะสม และเพียงพอ รวมถึงมีการนำไปใช้
- 4.6.5 การจัดเก็บสารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างเหมาะสม และปลอดภัย รวมถึงมีการติดฉลากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชทุกชนิด
- 4.6.6 ห้ามสตรีมีครรภ์หรือสตรีที่อยู่ในช่วงให้นมบุตรทำงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืช

ตัวชี้วัดรอง

- 4.6.7 การตรวจสอบสุขภาพประจำปีของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืช
- 4.6.8 หลักฐานเป็นเอกสารที่ระบุว่ามีการลด หรือเลิกใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในประเภท 1A หรือ 1B ตามรายการขององค์การอนามัยโลก หรือตามรายการของอนุสัญญาสต็อกโฮล์ม หรืออนุสัญญารอตเตอร์ดัม
- 4.6.9 สิ่งอำนวยความสะดวกในการชำระล้าง สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน และทำความสะอาดอุปกรณ์ที่ใช้กับสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ตามตัวชี้วัดที่ 4.6.8
- 4.6.10 เอกสารข้อมูลความปลอดภัย (MSDS) ของสารเคมีกำจัดศัตรูพืชทุกชนิดที่ใช้ในสวนปาล์มน้ำมัน
- 4.6.11 บันทึกชนิด ปริมาณ และพื้นที่ในการใช้สารกำจัดศัตรูพืชทุกชนิด

แนวปฏิบัติ

- 4.6.1 กำหนดแนวปฏิบัติการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชแต่ละประเภทที่ใช้
- 4.6.2
 - จัดหาสารเคมีกำจัดศัตรูพืชตามที่มีการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมวิชาการเกษตร
 - ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชตามที่ได้รับใบอนุญาตผลิตภัณฑ์
- 4.6.3

- จัดฝึกอบรมให้กับผู้ปฏิบัติงาน และบันทึกการฝึกอบรม
 - จัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถ และผู้ที่ผ่านการอบรมการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช
- 4.6.4 จัดอุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน และเพียงพอสำหรับผู้ปฏิบัติงานและมีการตรวจสอบการนำไปใช้
- 4.6.5
- มีสถานที่จัดเก็บอย่างเหมาะสม
 - ให้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในคู่มือการเก็บรักษาสารเคมีกำจัดศัตรูพืชและวัตถุอันตราย พ.ศ. 2550 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 4.6.6 ให้ผู้ปฏิบัติงานสตรีที่ตั้งครรภ์ หรือสงสัยว่าตั้งครรภ์ และสตรีที่กำลังให้นมบุตร แจ้งต่อหัวหน้างาน เพื่อจัดทำบันทึกเป็นหลักฐาน
- 4.6.7
- ให้ตรวจสอบสภาพเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างสม่ำเสมอ
 - บันทึกผลการตรวจสอบสภาพของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน
 - ในกรณีที่สงสัยว่าจะได้รับผลกระทบจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานหยุดการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืชตามความจำเป็นและเหมาะสม จนกว่าจะได้รับผลยืนยันการตรวจสอบว่ามีได้รับผลกระทบ หรือ หากได้รับผลกระทบ เจ้าหน้าที่นั้นได้รับการรักษาจนหายเป็นปกติ
- 4.6.8 ในกรณีที่มีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชตามเกณฑ์กำหนดนี้
- บันทึกประวัติการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชเหล่านี้และสารทดแทน
- 4.6.9 ในกรณีที่มีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชตามเกณฑ์กำหนดนี้
- จัดสถานที่ชำระล้างร่างกายและทำความสะอาดอุปกรณ์ที่เหมาะสมให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน เพื่อไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อนสู่แหล่งน้ำ
- 4.6.10 ในกรณีที่มีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช
- การเก็บเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (MSDS) ให้ครบถ้วนและมีความเข้าใจในการนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม
- 4.6.11 ในกรณีที่มีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช
- บันทึกข้อมูลชนิด และปริมาณการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชต่อพื้นที่

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้การฝึกอบรมสมาชิกเกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชตามความเหมาะสม

การฝึกอบรมควรรวมถึงหัวข้อต่างๆเหล่านี้เป็นอย่างน้อย

1. ประเภทของสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่อนุญาตให้ใช้และข้อควรระวังในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชเหล่านั้น รวมถึงการห้ามสตรีมีครรภ์และสตรีที่กำลังให้นมบุตร ทำงานเกี่ยวข้องกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืช
2. วิธีการใช้งานอย่างปลอดภัย และการใช้อุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสม
3. การจัดเก็บสารเคมีกำจัดศัตรูพืชและการกำจัดบรรจุภัณฑ์สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างปลอดภัย
4. การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชทุกชนิดตามที่ระบุไว้บนฉลากผลิตภัณฑ์

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรเก็บบันทึกข้อมูลสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่จัดให้กับสมาชิกและมีการนำมาตรการที่เหมาะสมมาใช้เพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระต้องสามารถระบุและให้เหตุผลการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช รวมทั้งปฏิบัติตามข้อควรระวังเกี่ยวกับความปลอดภัย

เกณฑ์กำหนด 4.7

มีแผนด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยมีการสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ และมีการนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดหลัก

- 4.7.1 แผนบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและการตรวจติดตาม
- 4.7.2 บันทึกอุบัติเหตุและการบาดเจ็บจากการทำงานทั้งหมดและมีการทบทวนเป็นระยะ ๆ
- 4.7.3 บันทึกการฝึกอบรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ลูกจ้างทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน (ดูเกณฑ์กำหนด 4.8)
- 4.7.4 อุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นในสถานที่ทำงาน

ตัวชี้วัดรอง

- 4.7.5 เอกสารการประเมินความเสี่ยงของกิจกรรมทุกประเภทที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อควบคุมอันตรายจากการปฏิบัติงาน
- 4.7.6 อุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสมสำหรับความเสี่ยงในการดำเนินการที่ได้มีการประเมินไว้
- 4.7.7 บันทึกการประชุมระหว่างเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและพนักงาน ลูกจ้าง เป็นประจำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิการ

- 4.7.8 ขั้นตอนการดำเนินการในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ และในกรณีฉุกเฉิน ที่พนักงาน ลูกจ้างทุกคนสามารถเข้าใจได้ง่าย
- 4.7.9 เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นทั้งโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และสวนปาล์มน้ำมัน

แนวปฏิบัติ

4.7.1

- อาจมีการคำนวณ อัตราการหยุดงานเนื่องจากอุบัติเหตุ (Lost Time Accident (LTA) rate)
- ดำเนินการตามแผนที่วางไว้
- ติดตามและประเมินผลจากการปฏิบัติตามแผนบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาประกอบกับเอกสารจากตัวชี้วัด 4.7.3 เพื่อใช้ในการปรับปรุงแผนใหม่ๆ ปี

หมายเหตุ

แผนอาชีวอนามัยและความปลอดภัยควรจะเป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน และควรพิจารณาอนุสัญญา ILO 184

โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรดำเนินการตามแนวปฏิบัติในการทำงานที่ปลอดภัยเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอัคคีภัยตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง

4.7.2 บันทึกอุบัติเหตุควรประกอบด้วย

- ลักษณะการเกิดของอุบัติเหตุ
- รายชื่อผู้ประสบอุบัติเหตุ
- สถานที่เกิดอุบัติเหตุ
- สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ (ความประมาทหรือทางเทคนิค)

เพื่อนำมาพิจารณาความถี่ของบุคคล สถานที่ และสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุที่บ่อยที่สุดมาใช้ในการวางแผนอบรม (4.7.4) และปรับปรุงแผนงานความปลอดภัย (4.7.1)

- 4.7.3 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและ หรือโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรมีการเก็บหลักฐานการฝึกอบรมของพนักงาน ลูกจ้าง ทั้งนี้ควรเปิดโอกาสให้พนักงาน ลูกจ้างร้องขอการฝึกอบรมความปลอดภัยอื่นๆ ที่คิดว่ามีความจำเป็น และควรได้รับการตอบสนองการร้องขอด้วย ในกรณีที่มีความเหมาะสม
- 4.7.4 เตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้เพียงพอและสามารถหยิบใช้ได้ง่าย

- 4.7.5 ประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้จากการดำเนินงานทุกประเภท จากนั้นนำผลการประเมินที่ได้มาวางแผนป้องกัน และควบคุมอันตรายในแต่ละด้าน
- 4.7.6 จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุที่เหมาะสม ซึ่งต้องมีประสิทธิภาพและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน มีการอบรมการใช้งานให้แก่พนักงาน ลูกจ้างอย่างสม่ำเสมอ
- 4.7.7 มีเอกสารบันทึกการประชุมทุกครั้ง
- 4.7.8 วางแผนการดำเนินการในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ และในกรณีฉุกเฉินรูปแบบต่างๆ ไว้ โดยถ่ายทอดให้พนักงานทุกคนเข้าใจอย่างทั่วถึง เช่น การติดประกาศ
- 4.7.9 จัดให้มีเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ทั้งในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และสวนปาล์มน้ำมัน และควรมีการอบรมทบทวนในระยะเวลาที่เหมาะสม เช่น ทุก 2 ปี

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจะนำแผนด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมาปฏิบัติใช้กับสมาชิก

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องมีแผนด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เป็นทางการแต่ต้องตระหนักถึงการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย

เกณฑ์กำหนด 4.8

พนักงาน คนงาน เกษตรกรรายย่อย และผู้รับเหมาทั้งหมดต้องได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัดหลัก

- 4.8.1 แผนงานฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติ
- 4.8.2 บันทึกผล และ หรือประวัติการฝึกอบรมของพนักงาน ลูกจ้างแต่ละคนรวมทั้งผู้รับเหมา

แนวปฏิบัติ

- 4.8.1 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และ ผู้ประกอบการ โรงงาน สกัด น้ำมัน ปาล์ม ควรจัดให้มีการฝึกอบรมและเตรียมเอกสารการฝึกอบรมสำหรับพนักงาน ลูกจ้างทุกคน รวมถึงผู้รับเหมา ให้สามารถนำกลับไปทบทวนความรู้ได้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ และเป็นไปตามหลักการ เกณฑ์กำหนด และแนวปฏิบัติ

โดยหลักสูตรการฝึกอบรมควรพิจารณาความต้องการของพนักงาน ลูกจ้าง

สื่ า ห ร้ บ ก า ร ค้ ด เลื อ ก ผู้ ร้ บ เ ห้ ม า
ควรพิจารณาจากความสามารถในการทำงานและความรับผิดชอบงานตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้

4.8.2 เก็บบันทึกประวัติการฝึกอบรมของพนักงาน ลูกจ้างและผู้รับเหมาทุกครั้งที่มีการฝึกอบรม

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

พ น้ ก ง า น
ลูกจ้างในสวนปาล์มน้ำมันของเกษตรกรรายย่อยในโครงการจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมและมีทักษะการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอจากผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการ องค์กรของรัฐ หรือหน่วยงานที่มีคุณสมบัติ มีความชำนาญ และมีการบันทึกไว้

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรสามารถแสดงให้เห็นว่ามีความรู้ความเข้าใจที่จำเป็นและเหมาะสมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องมีบันทึกการฝึกอบรมโดยเฉพาะเรื่อง การบริหารจัดการสวนปาล์มน้ำมันที่เหมาะสม เช่น การดูแลรักษาในการตัดแต่งทางใบที่ถูกต้องวิธี ใส่ปุ๋ยที่เหมาะสม และการเก็บเกี่ยวผลผลิต

หลักการข้อที่ 5: ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ

เกณฑ์กำหนด 5.1

มีการระบุผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น จากการบริหารจัดการสวนปาล์มน้ำมันและโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม รวมถึงการปลูกทดแทน และมีแผนการลดผลกระทบเชิงลบและแผนส่งเสริมที่เอื้อประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งมีการดำเนินงานและตรวจติดตามเพื่อแสดงว่ามีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดหลัก

5.1.1 การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่จัดทำเป็นเอกสาร

ตัวชี้วัดรอง

5.1.2

แผนการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและแผนส่งเสริมที่เอื้อประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมมีการดำเนินงานและมีการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติงาน ติดตาม พร้อมทั้งมีการทบทวนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

แนวปฏิบัติ

5.1.1

- จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจดำเนินการตามกรอบ โดยวิธีใดก็ได้ เช่น ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environment Examination - IEE) ที่ครอบคลุมประเด็นของกิจกรรมหลักในสวนปาล์ม น้ำมัน โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และประเด็นที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้หยิบยกขึ้นมาในการปรึกษาหารือ
- การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจดำเนินการโดยผู้ประกอบการ รวมทั้งบุคคลหรือองค์กรที่มีความรู้ความสามารถ

5.1.2

- จัดทำแผนปฏิบัติงานตามประเด็นต่างๆ ที่ได้มาจากการประเมินผลกระทบ
- ปฏิบัติงานตามแผน
- บันทึกการปฏิบัติงานตามแผน
- ติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ
- ทบทวนแผนปฏิบัติงานเป็นระยะๆ

หมายเหตุ อ้างอิง พ.ร.บ. และกฎระเบียบทางราชการ เช่น

1. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)
2. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการเป็นผู้รับผิดชอบในการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับสมาชิก รวมถึงมีการวางแผนและดำเนินการตามผลกระทบที่ได้รับ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่ต้องประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นทางการ แต่ควรจะมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบของกิจกรรมและเทคนิคต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อลดผลกระทบ

เกณฑ์กำหนด 5.2

ต้องมีการระบุสถานภาพของพันธุ์พืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์ และถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ (High Conservation Value; HCV) และมีการอนุรักษ์ซึ่งนำมาพิจารณาไว้ในแผนบริหารจัดการและการดำเนินงาน หากมีอยู่ในพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันหรืออาจได้รับผลกระทบจากการบริหารจัดการสวนปาล์มน้ำมันหรือโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

ตัวชี้วัดหลัก

- 5.2.1 การประเมินและระบุ (ถ้ามี) พื้นที่ที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ (HCV) ภายในพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันหรือโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม
- 5.2.2 แผนการบริหารจัดการเพื่อการอนุรักษ์ถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ และพันธุ์พืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม

ตัวชี้วัดรอง

- 5.2.3 การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์พันธุ์พืชพันธุ์สัตว์หรือการอนุรักษ์ถิ่นอาศัย
- 5.2.4 การหลีกเลี่ยงการสร้างความเสี่ยง และความเสื่อมโทรมต่อถิ่นอาศัยของ HCV
- 5.2.5 หลักฐานหรือมาตรการที่แสดงถึงการปฏิบัติในการควบคุมการล่าสัตว์ การตกปลา การเก็บของป่าที่ผิดกฎหมาย และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างมนุษย์และสัตว์ป่า

แนวปฏิบัติ

5.2.1

- ระบุพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ (HCV) เช่น ระบบนิเวศน์หายากและถูกคุกคาม และพันธุ์พืชหรือพันธุ์สัตว์หายาก หรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม (Endangered, Rare, Threatened Species (ERTs)) เป็นต้น ทั้งนี้ควรพิจารณาถึงผลกระทบทางอ้อมที่อาจมีต่อ HCV ในบริเวณใกล้เคียง
- เก็บรวบรวมข้อมูลควรรวมถึงการตรวจทานบันทึกทางชีวภาพที่มีอยู่ในพื้นที่ของสวนปาล์มน้ำมัน และพื้นที่ข้างเคียง
- ปรึกษาหารือกับหน่วยราชการ สถาบันวิจัย และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง ตามความเหมาะสม
- อาจมีการสำรวจภาคสนามบางอย่างเพิ่มเติม ขึ้นอยู่กับความหลากหลายทางชีวภาพและข้อมูลที่มีอยู่

- ประเมินสถานภาพของระบบนิเวศน์หายากและถูกคุกคาม และพันธุ์พืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคามจัดทำรายงานผลการประเมินฯ

5.2.2 ในกรณีที่พบ HCV

- จัดทำแผนการบริหารจัดการถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ของพันธุ์พืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคามโดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง
- ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติ 5.2.3 และ 5.2.4

5.2.3 จัดทำแนวปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พันธุ์พืชพันธุ์สัตว์หรือการอนุรักษ์ถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ (HCV)

5.2.4 จัดทำแนวปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหาย และความเสื่อมโทรมต่อถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ (HCV)

5.2.5

- จัดทำแนวปฏิบัติและหลักฐานสำหรับการควบคุม การล่าสัตว์ การตกปลา การเก็บของป่าที่ผิดกฎหมาย
- กำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างมนุษย์และสัตว์ป่า เช่น การสร้างแหล่งอาหารธรรมชาติให้แก่สัตว์ป่า เป็นต้น

หมายเหตุ พ.ร.บ. และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ซึ่งระบุรายชื่อสัตว์ป่าสงวน 15 ชนิด โดยห้ามล่า ห้ามเลี้ยง ห้ามครอบครองหรือขาย ยกเว้นสำหรับการวิจัยซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (Director General of National Park, Wildlife and Plant Conservation) สัตว์ป่าสงวนมีดังนี้

- 1) นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร หรือนกตาทอง (White-eyed River Martin)
- 2) แรด หรือ แรดชวา (Lesser One-Horned Javan Rhinoceros)
- 3) กระซู่ (Asian Two- Horned or Sumatran Rhinoceros)
- 4) กูปรี หรือ โคไพร (Kuoprey or Kouproh)
- 5) ควายป่า หรือมหิงสา (Asiatic or Wild Water Buffalo)
- 6) ละอง หรือละมั่ง (Brow-antlered Deer or Eld's Deer)
- 7) สมันหรือเนื้อสมัน (Schomburkg 's Deer)
- 8) เลียงผา หรือ กูร่า หรือโคร่า (Serow)
- 9) กวางผา (Goral or Chinese Goral)
- 10) นกแต้วแล้วท้องดำ (Gurney 's Pitta)
- 11) นกกระเรียน (Grus antigone)
- 12) แมวลายหินอ่อน (Marble Cat)

13) สมเสรีจ (Asian or Malayan Tapair)

14) เก้งหม้อ (Muntiacus feai)

15) พะยูนหรือหมู่น้ำ (Dugong dugon)

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพเหล่านี้สำหรับสมาชิกรวมทั้งโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มและสวนปาล์มน้ำมันของตนเอง ถ้ามีพันธุ์พืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคามหรือใกล้สูญพันธุ์ และถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ที่อาจจะกระทบจากการดำเนินการของสมาชิกควรมีการใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อที่จะรักษาและส่งเสริมที่เอื้อประโยชน์ต่อพันธุ์พืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์ และถิ่นโครงการอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของโครงการ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถแสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความเข้าใจและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์พันธุ์พืชหรือพันธุ์สัตว์และถิ่นที่อยู่อาศัยรวมถึงความจำเป็นในการอนุรักษ์ HCVs

เกณฑ์กำหนด 5.3

มีการลดของเสีย (reduced) การหมุนเวียนของเสียกลับมาใช้ใหม่ (recycled) การนำของเสียกลับมาใช้ซ้ำ (re-used) และการกำจัดของเสียที่มีลักษณะแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

ตัวชี้วัดหลัก

5.3.1 เอกสารระบุของเสียทั้งหมดและแหล่งที่มาของมลพิษ

ตัวชี้วัดรอง

5.3.2 แผนปฏิบัติการบริหารจัดการ และการนำของเสียที่ระบุไว้ทั้งหมดและนำแผนไปปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดมลพิษ

5.3.3 หลักฐานการใช้ประโยชน์จากการนำเศษเหลือ ของเสียและชีวมวลใดๆที่มาจากสวนปาล์มน้ำมันและโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มกลับมาใช้ใหม่

แนวปฏิบัติ

5.3.1 จัดทำทะเบียนรายการของเสียและแหล่งที่มาของมลพิษจากกิจกรรมหลัก

5.3.2

- จัดทำแผนบริหารจัดการและการกำจัดของเสีย ซึ่งควรรวมมาตรการดังต่อไปนี้

- การระบุและติดตามแหล่งที่มาของของเสีย และมลพิษ
 - การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์จากของเสียที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ใหม่ได้ในรูปของธาตุอาหาร หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม (เช่น การผลิตอาหารสัตว์)
- บันทึกสรุปการนำแผนไปปฏิบัติ
 - กำจัดบรรจุภัณฑ์สารเคมีกำจัดศัตรูพืช (surplus chemical containers) อย่างเหมาะสมและปลอดภัย ทั้งนี้ควรกำจัด หรือ ทำความสะอาดตามคำแนะนำที่อยู่บนฉลาก หรือ ในลักษณะที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น ส่งคืนให้ผู้ขาย หรือ ทำความสะอาดโดยวิธีการล้างสามครั้ง (triple rinse method) โดยไม่เกิดความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนของแหล่งน้ำหรือสุขภาพมนุษย์

5.3.3

- มีการนำเศษเหลือ และ หรือของเสียจากจัดให้มีการฝึกอบรม และชีวมวลใดๆ กลับมาใช้ เช่น ทางใบ (frond) และทะลายปาล์มเปล่า
- มีการนำเศษเหลือ และ หรือของเสียจากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มกลับมาใช้ใหม่

หมายเหตุ พ.ร.บ. และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้ จั ด ก า ร เกษ ต ร กร ร าย ย ่อ ย ใน โ ค ร ง ก า ร ค ว ร จั ด ท ำ แ ผ น ที่เหมาะสมและนำแผนไปปฏิบัติสำหรับการบริหารจัดการและการกำจัดของเสียของสมาชิก รวมถึง การ ก ำ จั ด บ ร ร จู ภั ณ์ ฑ์ ส าร เ ค มี ก ำ จั ด ศั ต รู พื ช อ ย ำ ง ป ล อ ด ภั ย ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจะสนับสนุนและให้การศึกษากับสมาชิกเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้วิธีการลดของเสีย การหมุนเวียนของเสียกลับมาใช้ใหม่ การนำของเสียกลับมาใช้ซ้ำ ถ้าเป็นไปได้

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระ ควรนำมาตรการที่เหมาะสมมาใช้ในการกำจัดสารเคมีกำจัดศัตรูพืชอันตราย และบรรจุภัณฑ์ของสารเคมีกำจัดศัตรูพืชอันตรายและสามารถอธิบายถึงวิธีการกำจัดตามขั้นตอนบนฉลากของผู้ผลิต

เกณฑ์กำหนด 5.4

มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้พลังงานหมุนเวียนให้มากที่สุด

ตัวชี้วัดรอง

- 5.4.1 การติดตามการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อต้นน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) หรือผลิตภัณฑ์จากปาล์มในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม
- 5.4.2 การติดตามการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลโดยตรงในการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ต่อต้น (หรือทะเลาะปาล์มน้ำมันสดในกรณีที่ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันไม่มีโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม)

แนวปฏิบัติ

5.4.1- 5.4.2

- โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรประเมิน และเก็บบันทึก ซึ่งอาจรวมถึง
 - การใช้และการประมาณการใช้เชื้อเพลิงและไฟฟ้า โดยตรงในการดำเนินการ รวมถึงการขนส่งและการใช้เครื่องจักรกลทุกประเภทโดยผู้รับเหมา
 - ประเมินประสิทธิภาพการใช้พลังงานต่อต้น
- ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันควรประเมิน และเก็บบันทึก ซึ่งอาจรวมถึง
 - การใช้และการประมาณการใช้เชื้อเพลิง โดยตรงในการดำเนินการ รวมถึงการขนส่ง
 - ประเมินประสิทธิภาพการใช้พลังงานต่อต้น
- ถ้าเป็นไปได้ ควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการกักเก็บและการใช้ก๊าซชีวภาพ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดเตรียมแนวปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับสมาชิกและมีการนำไปปฏิบัติ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแต่ควรคำนึงถึงการประหยัดและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

เกณฑ์กำหนด 5.5

หลีกเลี่ยงการใช้ไฟในการเผากำจัดขยะและเพื่อการเตรียมพื้นที่ปลูกทดแทน เว้นแต่สถานการณ์จำเพาะที่ระบุไว้ในแนวทางของภูมิภาคอาเซียน (ASEAN guidelines) หรือแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุดของภูมิภาคอื่น

ตัวชี้วัดหลัก

- 5.5.1 ในกรณีที่มีการใช้ไฟเผาเพื่อเตรียมที่ดินสำหรับการปลูกทดแทนรวมถึงพื้นที่ดินพรุ ต้องมีการ ประเมินผลที่เป็นเอกสาร

แนวปฏิบัติ

5.5.1

- หลีกเลี่ยงการใช้ไฟเผาบนดินพรุ
- การใช้ไฟเผากระทำได้เฉพาะกรณีที่มีการประเมินและพิสูจน์แล้วว่าให้ผลดีที่สุด และเป็นทางเลือกที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด เช่น การลดความเสี่ยงจากการระบาดของรุนแรงของศัตรูพืชและโรคพืช เพื่อการปลูกทดแทน
- หลักฐาน หรือมาตรการการใช้ไฟเผาที่มีการควบคุมอย่างรัดกุมไม่ให้ลุกลามไปยังพื้นที่อื่น เช่น ทำแนวกันไฟ
- ให้อ้างอิงแนวทางอาเซียน (ASEAN guidelines) ว่าด้วยนโยบายการห้ามใช้ไฟเผา (zero burning) หรือแนวทางการปฏิบัติที่ใกล้เคียงกันของภูมิภาคอื่นๆ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดให้มีการฝึกอบรมและให้ความช่วยเหลือสมาชิกเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ไฟเผา สำหรับการเตรียมพื้นที่ปลูก การเผาในที่โล่งไม่สามารถทำได้ยกเว้นตามที่ระบุใน แนวทางอาเซียน (ASEAN guidelines) หรือแนวทางการปฏิบัติที่ใกล้เคียงกันของภูมิภาคอื่นๆ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรเข้าใจถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ไฟเผาในที่โล่งและนำมาตราการต่างๆ มาใช้เพื่อลดผลกระทบนั้น

เกณฑ์กำหนด 5.6

มีแผนการลดมลพิษและการปล่อยมลพิษ รวมทั้งก๊าซเรือนกระจก และมีการนำแผนไปปฏิบัติใช้ และติดตามผล

ตัวชี้วัดหลัก

5.6.1 การประเมินทุกกิจกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษและระบุชี้สารก่อมลพิษของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

ตัวชี้วัดรอง

5.6.2 แผนการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและลดการปล่อยมลพิษจากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

5.6.3 การติดตามสารก่อมลพิษ

5.6.4 บันทึกเป็นเอกสารถึงวิธีการบำบัดน้ำเสีย (POME)

แนวปฏิบัติ

5.6.1 ทำการสำรวจและประเมินกิจกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษและระบุประเภทของสารก่อมลพิษ

5.6.2

จัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและลดการปล่อยมลพิษจากกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษอย่างมีนัยสำคัญของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

5.6.3 ติดตามสารก่อมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

5.6.4 บันทึกขั้นตอนการบำบัดน้ำเสีย

หมายเหตุ พ.ร.บ. และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2549 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้ จั ด ก า ร เกษ ต ร ร ร า ย ย ่อ ย ใน โ ค ร ง ก า ร ค ว ร ท ำ ก ำ ร ป รั ะ เมิ ่ น กิจกรรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษทั้งหมดของสมาชิกและจัดทำแผนการลดมลพิษเพื่อให้สมาชิกนำไปปฏิบัติ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนดข้อนี้

หลักการข้อที่ 6: ความรับผิดชอบที่มีต่อพนักงาน ลูกจ้าง บุคคล ชุมชน ที่ได้รับผลกระทบจากผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

เกณฑ์กำหนด 6.1

มีการระบุผลกระทบด้านสังคมโดยกระบวนการมีส่วนร่วมร่วมจากการบริหารจัดการสวนปาล์มน้ำมันและโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม รวมถึงการปลูกทดแทนและมีแผนการลดผลกระทบเชิงลบและแผนส่งเสริมที่เอื้อประโยชน์ต่อสังคม อีกทั้งมีการดำเนินงานและตรวจติดตามเพื่อแสดงว่ามีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดหลัก

6.1.1

บันทึกหรือหลักฐานการประชุมเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบด้านสังคมที่ได้จากการประชุมปรึกษาหารือกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ

- รายงานการประเมินผลกระทบด้านสังคมได้มีการจัดทำและสามารถใช้วิธีการใดๆ ดังเช่น มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคมตามประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม (Corporate Social Responsibility, Department of Industrial Works: CSR-DIW), มาตรฐานแรงงานไทย : มรท.8001, การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) ส่วนในการประเมินผลกระทบด้านสังคมซึ่งครอบคลุมกิจกรรมหลักของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มและสวนปาล์มน้ำมัน รวมถึงประเด็นต่างๆที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหยิบยกมาปรึกษาหารือ
- การประเมินผลกระทบด้านสังคมสามารถดำเนินการโดยผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม รวมถึงบุคคลหรือองค์กรที่มีคุณสมบัติอันเหมาะสม

ตัวชี้วัดรอง

6.1.2 หลักฐานที่แสดงถึงกระบวนการร่วมปรึกษาหารือกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ

6.1.3 ตารางปฏิบัติการเพื่อบรรเทา (Mitigation) ผลกระทบ และการติดตามได้รับการทบทวนแก้ไขให้เป็นปัจจุบันตามความจำเป็น

แนวปฏิบัติ

6.1.1 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำบันทึกการประชุมแสดงผลกระทบด้านสังคมที่ได้จากการประชุมปรึกษาหารือ การระบุผลกระทบทางสังคมควรดำเนินการโดยผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม โดยการมีส่วนร่วมจากผู้ที่ได้รับผลกระทบตามความเหมาะสมของสถานการณ์

การมีส่วนร่วมในบริบทนี้หมายถึง กลุ่มที่ได้รับผลกระทบสามารถแสดงข้อคิดเห็นโดยผ่านองค์กรของตนเองหรือตัวแทน (spokespersons) ที่ได้รับการเลือกอย่างอิสระ ในระหว่างการระบุผลกระทบ

การทบทวนสิ่งที่พบ

(findings)

และการวางแผนในการลดผลกระทบและการติดตามความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผน

อาจมีการสรรหาผู้เชี่ยวชาญอิสระเข้าร่วม เมื่อพิจารณาว่ามีความจำเป็นเพื่อสร้างความมั่นใจว่าผลกระทบ (ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ) มีการระบุอย่างครบถ้วน

ผลกระทบต่อสังคมที่เกิดขึ้นอาจมาจากกิจกรรม เช่น การสร้างถนนใหม่ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม หรือโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ การปลูกทดแทนใหม่ด้วยพืชชนิดอื่น หรือการขยายพื้นที่การปลูก การกำจัดน้ำเสียจากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม การแผ้วถางพื้นที่ป่าธรรมชาติที่อยู่ในแปลง การเปลี่ยนจำนวนพนักงาน ลูกจ้าง หรือเงื่อนไขการว่าจ้าง

การบริหารจัดการสวนปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มอาจมีผลกระทบด้านสังคม ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ต่อปัจจัยต่างๆ เช่น

- สิทธิการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์
- การดำรงชีพทางเศรษฐกิจ (เช่น การจ่ายค่าแรงงาน) และเงื่อนไขการทำงาน
- กิจกรรมเพื่อการดำรงชีพ
- คุณค่าทางวัฒนธรรม และ ศาสนา
- สิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านสุขภาพ และการศึกษา
- ค่า นิ ย ม อื่น ๆ ของ ชุม ชน ซึ่ง เป็น ผล จา ก การ เ ป ลี่ ย น แ ป ล ง เช่น การปรับปรุงการคมนาคมและการสื่อสารให้ดีขึ้น หรือการเข้ามาของกลุ่มแรงงานอพยพ (migrant labor force)จำนวนมาก

6.1.2 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำหลักฐานที่แสดงถึงกระบวนการร่วมปรึกษาหารือกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ เช่น วาระและผลสรุปการประชุมปรึกษาหารือกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ รวมถึงบันทึกรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม รูปถ่าย เป็นต้น

6.1.3 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำตารางปฏิบัติการเพื่อบรรเทาผลกระทบ ติดตามและสรุปผลปฏิบัติการ พร้อมทั้งทบทวน แก้ไขตารางปฏิบัติการให้เป็นปัจจุบัน

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการสามารถแสดงให้เห็นว่าเกษตรกรรายย่อยในโครงการมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือเพื่อแก้ปัญหาคือผลกระทบด้านสังคมของสมาชิก (ถ้ามี)

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถอธิบายผลกระทบด้านสังคมจากการดำเนินการของตนเองและสามารถตอบสนองอย่างสร้างสรรค์ถ้ามีข้อร้องเรียน

เกณฑ์กำหนด 6.2

มีกระบวนการสื่อสารและการปรึกษาหารืออย่างเปิดกว้างและโปร่งใสระหว่างผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และหรือโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม ชุมชนท้องถิ่น และภาคอื่นๆ ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้งกันหรือได้รับผลกระทบ

ตัวชี้วัดหลัก

6.2.1 เอกสารขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการปรึกษาหารือ และการสื่อสาร

ตัวชี้วัดรอง

6.2.2 เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ สำหรับการติดต่อสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

6.2.3 การรักษาไว้ซึ่งบัญชีรายชื่อของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และปรับปรุงแก้ไขให้เป็นปัจจุบัน บันทึกข้อมูลที่มีการสื่อสารทั้งหมด และบันทึกการปฏิบัติที่ตอบสนองต่อข้อเสนอ หรือข้อเรียกร้องของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แนวปฏิบัติ

6.2.1 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องวางรูปแบบและจัดทำเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการปรึกษาหารือและการสื่อสารร่วมกับชุมชนท้องถิ่น และผู้ที่ได้รับผลกระทบ หรือกลุ่มผู้สนใจอื่นๆ โดยการคำนึงถึงกลไกที่มีอยู่แล้วในท้องถิ่นและใช้ภาษาที่เหมาะสม

6.2.2 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารอย่างเป็นทางการเพื่อรับผิดชอบให้เป็นไปตามเกณฑ์ข้อ 6.2

6.2.3 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องเก็บรักษาบัญชีรายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และปรับปรุงแก้ไขให้เป็นปัจจุบัน รวมถึงบันทึกข้อมูลที่มีการสื่อสาร และการปฏิบัติที่ตอบสนองต่อข้อเสนอ หรือข้อเรียกร้องของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในสถานที่ที่ปลอดภัย และสามารถเข้าถึงเอกสารได้ง่ายเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม

หมายเหตุ

การตัดสินใจใดๆ ที่มีผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในท้องถิ่น ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มจะต้องดำเนินการเพื่อสื่อสารให้ชุมชนท้องถิ่น และกลุ่มผู้สนใจอื่นๆ ได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการตัดสินใจอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ ควรจัดให้มีเวทีการหารือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายฝ่าย การสื่อสารควรพิจารณาถึงการเข้าถึงข้อมูลที่แตกต่างกันของผู้หญิงกับผู้ชาย ผู้นำหมู่บ้านกับแรงงานรายวัน กลุ่มชุมชนที่จัดตั้งขึ้นใหม่กับกลุ่มชุมชนที่มีอยู่เดิม และชนกลุ่มน้อย

ในการติดต่อสื่อสารนี้ ควรพิจารณาถึงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมของกลุ่มบุคคลที่สาม เช่น ชุมชนที่ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับองค์กรพัฒนาเอกชน หรือรัฐบาล (หรือการรวมตัวกันของกลุ่มเหล่านี้) เพื่อช่วยความคล่องตัวในการสื่อสารกับเกษตรกรรายย่อยในโครงการและชุมชน และกลุ่มอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดให้มีกลไกที่จำเป็น และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและสื่อสารกับสมาชิก ตัวแทนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น และควรมีการบันทึกไว้

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องมีเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการปรึกษาหารือ และการสื่อสาร แต่ควรสามารถตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างสร้างสรรค์

เกณฑ์กำหนด 6.3

มีระบบการจัดการข้อร้องเรียน และข้อร้องทุกข์ ซึ่งเป็นที่ตกลงร่วมกันและมีการจัดทำเป็นระบบเอกสารซึ่งได้นำไปปฏิบัติ และเป็นที่ยอมรับจากทุกฝ่าย

ตัวชี้วัดหลัก

6.3.1 หลักฐานแสดงกระบวนการแก้ไขข้อโต้แย้ง และผลลัพธ์

ตัวชี้วัดรอง

6.3.2 ระบบในการจัดการข้อร้องเรียน และข้อร้องทุกข์ ที่เปิดกว้างให้แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบ และสามารถแก้ปัญหาการโต้แย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันเวลา และมีความเหมาะสม

แนวปฏิบัติ

- 6.3.1 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องเก็บหลักฐาน เช่น รายงานการประชุม สื่ออื่นๆ ที่ใช้ในการบันทึกการประชุม เช่น รูปถ่าย เทปบันทึกภาพ และเสียง เป็นต้น เพื่อแสดงถึงกระบวนการแก้ไขข้อโต้แย้งและผลลัพธ์
- 6.3.2 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำระบบเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดการข้อร้องเรียนและร้องทุกข์อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ระบบที่จัดทำขึ้นควรมีความเหมาะสมกับขนาดขององค์กรและชุมชนท้องถิ่นนั้น
- การยุติข้อพิพาท หรือ ข้อโต้แย้ง ควรจัดทำขึ้นอย่างเปิดเผย และเห็นพ้องอย่างเป็นฉันทามติจากกลุ่มที่ได้รับผลกระทบที่เกี่ยวข้อง ข้อร้องทุกข์อาจเป็นเรื่องภายใน (พนักงาน ลูกจ้าง) หรือภายนอกก็ได้

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดให้มีกลไกเพื่อจัดการข้อร้องเรียน และข้อร้องทุกข์สำหรับสมาชิกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ และมีการเปิดเผยผลลัพธ์ให้กับกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องมีระบบเอกสาร แต่ต้องสามารถแสดงให้เห็นว่าสามารถตอบสนองในประเด็นใด ๆ หรือข้อร้องเรียนได้อย่างสร้างสรรค์

เกณฑ์กำหนด 6.4

การเจรจาตกลงใดๆ ที่เกี่ยวกับการชดเชย ต่อความสูญเสียสิทธิตามกฎหมายหรือสิทธิตามจารีตประเพณี ต้องมีระบบการบันทึกที่เป็นเอกสารที่ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสถาบัน องค์กรของตนได้

ตัวชี้วัดหลัก

- 6.4.1 ขั้นตอนปฏิบัติงานที่ระบุสิทธิในที่ดินตามกฎหมายและสิทธิในที่ดินตามจารีตประเพณีของแต่ละท้องถิ่น รวมถึงขั้นตอนการระบุ บุคคลที่มีสิทธิได้รับการชดเชย

ตัวชี้วัดรอง

- 6.4.2 ขั้นตอนการปฏิบัติในการคำนวณและการจ่ายค่าชดเชยที่เป็นธรรม (เป็นตัวเงิน หรือ ในรูปแบบอื่นๆ) และนำไปใช้ปฏิบัติ
- 6.4.3 บันทึกกระบวนการ และผลลัพธ์จากการเจรจาตกลงใดๆ รวมทั้งค่าชดเชย โดยเอกสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้

แนวปฏิบัติ

6.4.1 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ระบุสิทธิในที่ดินตามกฎหมายไทยและตามจารีตประเพณีของแต่ละท้องถิ่น รวมถึงขั้นตอนการระงับข้อพิพาทที่มีสิทธิได้รับการชดเชย

ตัวอย่างขั้นตอนการปฏิบัติงาน

1. ประชุมผู้ที่ได้รับผลกระทบเพื่อรับทราบการตรวจสอบสิทธิในที่ดิน
2. ตรวจสอบเอกสารสิทธิในที่ดินของผู้ที่ได้รับผลกระทบ
3. ยืนยันความถูกต้องของสิทธิในที่ดิน
4. บันทึกผลการตรวจสอบสิทธิในที่ดิน และบุคคลที่ได้รับการชดเชย
5. ดำเนินการชำระค่าชดเชยตามที่ได้ตกลงสำหรับบุคคลที่มีสิทธิได้รับการชดเชย
6. เก็บบันทึกเอกสารหลักฐาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการในการชำระค่าชดเชย เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึง

6.4.2 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติในการคำนวณ และการจ่ายค่าชดเชยที่เป็นธรรม โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางเพศ ความแตกต่างของผู้ย้ายถิ่นและชุมชนดั้งเดิม ความแตกต่างชนกลุ่มน้อย ชนเผ่า ในการมีอำนาจเรียกร้องสิทธิ ความ เป็น เจ้า ข อง และ ก า ร เ ข้ า ถึ ง ที่ ดิน รวมถึงการพิสูจน์สิทธิความเป็นเจ้าของที่ดินตามกฎหมายและสิทธิดั้งเดิมของชุมชน

ใน การ จัด ทำ ขั น ต อ น ก า ร ป ฏิ บั ตี ใน ก า ร ค ำน ว ณ และ การ จ ำ ย ค ำ ช ด เ ช ย ที่ เป็น ธรรม ควร เป็น ไป ตาม ความ เหมาะ สม ของ แต่ละ ท้อง ถิ่น

6.4.3 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำและเก็บรักษาบันทึกกระบวนการและผลจากการเจรจาตกลงใดๆ รวมถึงการเรียกร้องค่าชดเชย และพร้อมในการเปิดเผยต่อสาธารณะได้

หมายเหตุ

เกณฑ์กำหนดข้อนี้ ควรพิจารณาพร้อมกับเกณฑ์กำหนด 2.3 และแนวทางแนวปฏิบัติเกี่ยวข้อง

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้ความช่วยเหลือสมาชิกเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการได้ที่ดินมาของสมาชิกปฏิบัติ ตามเกณฑ์กำหนดนี้ กรณีที่การได้มาของที่ดินมีการจ่ายค่าชดเชย(ในรูปตัวเงิน หรืออื่นๆ) ที่เป็นธรรม

ควรมีขั้นตอนปฏิบัติที่แสดงถึงการคำนวณและการจ่ายค่าชดเชย รวมถึงการมีส่วนร่วมของกลุ่มที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งรายละเอียด

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระสามารถแสดงได้ว่าได้มีการจ่ายค่าชดเชยให้กับเจ้าของที่ดินซึ่งเป็นที่ยอมรับจากทั้งสองฝ่ายโดยอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้าก่อนการยินยอม

เกณฑ์กำหนด 6.5

ค่าจ้าง และเงื่อนไขการจ้างงานของพนักงาน ลูกจ้างทั้งของกิจการตนเองและของผู้รับเหมาอย่างน้อยต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือมาตรฐานอุตสาหกรรมขั้นต่ำ และเพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดหลัก

6.5.1 เอกสารการจ่ายค่าจ้าง

ตัวชี้วัดรอง

6.5.2 สัญญาหรือข้อตกลงการจ้างงานระหว่างนายจ้างกับพนักงาน ลูกจ้างตามกฎหมายแรงงานหรือข้อตกลงของสหภาพแรงงาน หรือข้อตกลงที่คู่สัญญายอมรับร่วมกัน ที่ระบุรายละเอียดการจ่ายเงินและเงื่อนไขการจ้างงาน เช่น ชั่วโมงการทำงาน การหักเงินค่าจ้าง การทำงานล่วงเวลา การลาป่วย การลาหยุดพักผ่อน การลาคลอด เหตุผลการเลิกจ้าง ระยะเวลาในการบอกกล่าวล่วงหน้า เป็นต้น

6.5.3 ในกรณีที่ไม่มีหรือไม่สามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณสุขปลอดภัยของรัฐ ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างพอเพียง เกี่ยวกับที่พัก น้ำใช้ การรักษาพยาบาล และสวัสดิการตามกฎหมายของประเทศ

แนวปฏิบัติ

6.5.1 มีเอกสารการจ่ายค่าจ้างตามเงื่อนไขในสัญญาว่าจ้าง ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวควรพิจารณาตัวชี้วัด 6.5.2 เป็นแนวทาง

6.5.2 สัญญาการจ้างงานควรระบุถึงรายละเอียด โดยพิจารณาแนวทางการปฏิบัติจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ในภาษาที่คนงานเข้าใจได้ หรือมีเจ้าหน้าที่จากฝ่ายบริหารได้อธิบายอย่างละเอียดถี่ถ้วนให้คนงานทราบ

6.5.3

สิ่งอำนวยความสะดวกและสวัสดิการควรพิจารณาแนวทางการปฏิบัติจากกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดสวัสดิการ ในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2548 เป็นพื้นฐาน

ควรกำหนดนโยบายแรงงานที่ไม่เลือกปฏิบัติ รวมถึงห้ามมิให้มีการใช้แรงงานบังคับ ไม่ว่าในกรณีการว่าจ้างแรงงานชั่วคราวหรือแรงงานต่างด้าว ห้ามมิให้มีการแก้ไขสัญญาว่าจ้างโดยไม่ได้ความยินยอมของพนักงาน ลูกจ้าง และมีแผนงานการปฐมนิเทศหลังจากการรับเข้ามาโดยเน้นเป็นพิเศษเรื่องภาษา ความปลอดภัย กฎหมายแรงงาน การขจัดกรรม เป็นต้น รวมถึงการจัดให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี

การหักเงินค่าจ้าง ต้องไม่กระทบต่อความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) และควรมั่นใจว่าผู้รับเหมาปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวด้วย

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้ความรู้กับสมาชิกเกี่ยวกับหน้าที่ทางกฎหมายในการจ้างพนักงาน ลูกจ้างสำหรับสวนปาล์มน้ำมันของสมาชิกและสมาชิกควรปฏิบัติตามหน้าที่ทางกฎหมายคุ้มครองแรงงานนี้

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

เกณฑ์กำหนด 6.6

นายจ้างต้องเคารพสิทธิของพนักงาน ลูกจ้างทั้งหมด ในการจัดตั้งและเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน (trade unions) ที่พนักงาน ลูกจ้างเลือกเอง เพื่อรวมตัวกันในการเจรจาต่อรอง ในกรณีที่กฎหมายจำกัดสิทธิในการจัดตั้งองค์กร และการรวมตัวเพื่อเจรจาต่อรอง นายจ้างควรอำนวยความสะดวกให้มีการจัดตั้งองค์กรอิสระและการรวมตัวเพื่อเจรจาต่อรอง

ตัวชี้วัดหลัก

6.6.1 เอกสารที่ระบุถึงการยอมรับเสรีภาพในการรวมตัวของพนักงาน ลูกจ้าง

ตัวชี้วัดรอง

6.6.2 บันทึกการประชุมระหว่างนายจ้างกับตัวแทนสหภาพแรงงานหรือตัวแทนพนักงาน ลูกจ้าง

แนวปฏิบัติ

6.6.1 นายจ้างต้องจัดทำนโยบายการยอมรับเสรีภาพในการรวมตัวของพนักงาน ลูกจ้างในภาษาที่เข้าใจได้ โดยปราศจากการกีดกันของนายจ้างในทุกกรณี ทั้งนี้สิทธิของพนักงาน ลูกจ้าง

และผู้รับเหมาในการรวมตัวและต่อรองกับนายจ้างควรได้รับความเคารพตาม พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

6.6.2 มีเอกสารการบันทึกการประชุมทุกครั้ง และอาจมีการบันทึกผลการประชุมเพิ่มเติมได้เช่นกัน

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

เกณฑ์กำหนดนี้ไม่มีผลบังคับใช้สำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกณฑ์กำหนดนี้ไม่มีผลบังคับใช้สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกณฑ์กำหนด 6.7

ห้ามมิให้จ้างแรงงานเด็ก หรือหาประโยชน์จากแรงงานเด็ก เด็กสามารถทำงานในครัวเรือนเกษตรของตนได้โดยมีผู้ใหญ่ควบคุมดูแล การทำงานของแรงงานเด็กต้องไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา เด็กจะต้องไม่ทำงานที่เสี่ยงต่ออันตราย

ตัวชี้วัดหลัก

6.7.1 หลักฐานแสดงการปฏิบัติตามข้อกำหนดอายุขั้นต่ำในการจ้างงานของ ลูกจ้าง พนักงานตามกฎหมายไทย

แนวปฏิบัติ

6.7.1

- มีหลักฐานซึ่งแสดงว่านายจ้างมีการจ้างงานพนักงาน ลูกจ้างที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีโดยอาจพิสูจน์จาก บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน หรือทะเบียนประวัติพนักงาน ลูกจ้าง ทั้งนี้ ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรระบุให้ชัดเจนในเรื่องของอายุขั้นต่ำในการรับเข้าทำงาน
- กรณีการจ้างแรงงานภาคเกษตร นายจ้างอาจให้เด็กอายุตั้งแต่ 13 ปี ถึง 15 ปี ทำงานในช่วงระยะเวลาโรงเรียนปิดภาคเรียน หรือนอกเวลาเรียนได้ เฉพาะในกรณีที่ ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย หรือเป็นงานที่ไม่ขัดต่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็ก ทั้งนี้โดยได้รับอนุญาตจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กนั้น ตามกฎกระทรวงว่าด้วยเรื่องการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. 2547 ข้อ 8
- เก็บบันทึกรายงานของพนักงาน ลูกจ้างที่มีอายุระหว่าง 15 ถึง 18 ปี ที่ส่งให้กับกระทรวงแรงงานตามที่มีระบุในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

- เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี สามารถติดตามผู้ใหญ่ในครอบครัวซึ่งไปทำงานเกี่ยวกับการเกษตรเท่านั้น โดยเป็นการทำงานที่อยู่ภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่ในครอบครัว ซึ่งต้องไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย หรือเป็นงานที่ไม่ขัดต่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็ก

หมายเหตุ

ตามธรรมเนียมของประเทศไทย ในกรณีนี้ เด็กจะติดตามผู้ใหญ่ในครอบครัวไปทำงาน โดยที่เด็กเหล่านั้นไม่ได้รับมอบหมายงาน และการว่าจ้างจากนายจ้าง

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

- เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี สามารถทำงานได้ก็ต่อเมื่ออยู่ภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่ในครอบครัว ซึ่งต้องไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาและต้องไม่ทำงานที่เสี่ยงต่ออันตราย
- เด็กอายุ 15-18 ปี ให้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติ 6.7.1

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

- เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี สามารถทำงานได้ก็ต่อเมื่ออยู่ภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่ในครอบครัว ซึ่งต้องไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาและต้องไม่ทำงานที่เสี่ยงต่ออันตราย
- เด็กอายุ 15-18 ปี ให้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติ 6.7.1

เกณฑ์กำหนด 6.8

จะต้องไม่เลือกปฏิบัติเนื่องจากความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ วรรณะ ถิ่นกำเนิด ศาสนา ความพิการ เพศสภาพ การแสดงออกทางเพศ (sexual orientation) สมาชิกสภาพแรงงาน การสังกัดกลุ่มการเมือง หรืออายุ

ตัวชี้วัดหลัก

6.8.1

นโยบายเรื่องความเสมอภาคของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของผู้ปลูกปาล์มน้ำมันและโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

ตัวชี้วัดรอง

6.8.2 หลักฐานแสดงว่า ไม่มี การเลือกปฏิบัติกับพนักงาน ลูกจ้างซึ่งรวมถึงแรงงานต่างด้าวด้วย

แนวปฏิบัติ

6.8.1 มีการกำหนดนโยบายด้านความเสมอภาคในการปฏิบัติต่อพนักงาน ลูกจ้าง และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยนโยบายดังกล่าวควรเปิดเผยต่อสาธารณะได้

6.8.2

- มีประกาศรับสมัครงานที่ไม่แสดงถึงการเลือกปฏิบัติ
- นายจ้างต้องปฏิบัติต่อพนักงาน ลูกจ้างทุกคนอย่างเท่าเทียม และควรมีช่องทางให้พนักงาน ลูกจ้างสามารถร้องทุกข์ได้ในกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติ ตามเกณฑ์กำหนด 6.3 การเลือกปฏิบัติในการจ้างงานที่เป็นไปในเชิงบวก โดยไม่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำตามเกณฑ์กำหนด 6.8 หรือในการจัดผลประโยชน์ให้กับชุมชนใดชุมชนหนึ่งที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของผู้ปลูก ป่า ส้ม น้ ำ ม้ น แ ล ะ ร ี อ ง ง า น ส กั ด น้ ำ ม้ น ป ่า ส้ม เป็นการเฉพาะนั้นสามารถดำเนินการได้เมื่อเป็นส่วนหนึ่งจากผลการเจรจาตกลง

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรมีนโยบายเรื่องความเสมอภาคและสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าไม่มีการเลือกปฏิบัติ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องจัดทำนโยบาย แต่ต้องมีความตระหนักถึงสาระสำคัญของเรื่องดังกล่าว

เกณฑ์กำหนด 6.9

มีนโยบายป้องกันการคุกคามทางเพศ และ การใช้ความรุนแรงต่อสตรีทุกรูปแบบ รวมทั้งการปกป้องสิทธิในการเจริญพันธุ์ของสตรี และมีการนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติใช้

ตัวชี้วัดหลัก

- 6.9.1 นโยบายเรื่องการป้องกันการคุกคามทางเพศ การใช้ความรุนแรง และการปกป้องสิทธิในการเจริญพันธุ์ของสตรี รวมทั้งบันทึกการดำเนินงานตามนโยบาย
- 6.9.2 กลไกรับเรื่องร้องทุกข์สำหรับพนักงาน ลูกจ้าง รวมถึงผู้รับเหมา

แนวปฏิบัติ

6.9.1

- จัดทำนโยบายที่ชัดเจนเรื่องการป้องกันการคุกคามทางเพศและการใช้ความรุนแรง รวมถึงการปกป้องสิทธิในการเจริญพันธุ์ของสตรีโดยหารือกับพนักงาน ลูกจ้าง ผู้รับเหมา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- จัดตั้งคณะกรรมการสตรี (Gender Committee) ที่รับผิดชอบในเรื่องเฉพาะของสตรี โดยคณะกรรมการนี้มีผู้แทนจากทุกสาขางานทำหน้าที่เป็นผู้รับเรื่องร้องทุกข์และให้คำปรึกษาเรื่องต่างๆ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสิทธิของสตรี การให้คำปรึกษาแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง
- นโยบายดังกล่าวควรเปิดเผยต่อสาธารณะ
- ตรวจสอบ ติดตามความคืบหน้าในการใช้นโยบายนี้อย่างสม่ำเสมอ
- บันทึกผลการติดตามกิจกรรมต่างๆตามนโยบายที่จัดทำไว้ด้วย

6.9.2 หากมีการคุกคามทางเพศ การใช้ความรุนแรงต่อสตรีทุกรูปแบบ หรือการละเมิดสิทธิในการเจริญพันธุ์ของสตรี ทั้งกับพนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้รับเหมา บุคคลเหล่านั้นสามารถร้องทุกข์ตามขั้นตอนในเกณฑ์กำหนด 6.3 โดยการร้องทุกข์ดังกล่าวต้องได้รับการพิจารณา แก้ไข และวางแผนป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เดิมซ้ำอีก

ทั้งนี้ แนวทางปฏิบัติต่อพนักงาน ลูกจ้าง รวมถึงผู้รับเหมาสตรีควรพิจารณาจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) หมวด 3 การใช้แรงงานหญิง

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรมีการกำหนดนโยบายดังกล่าวและนำไปปฏิบัติใช้กับสมาชิก

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องจัดทำนโยบายฯ แต่ต้องมีความตระหนักถึงสาระสำคัญของเรื่องดังกล่าว

เกณฑ์กำหนด 6.10

ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม มีการดำเนินธุรกิจที่เป็นธรรมและโปร่งใสกับเกษตรกรรายย่อย และธุรกิจอื่นๆ ในท้องถิ่น

ตัวชี้วัดหลัก

6.10.1 ราคารับซื้อทะลายปาล์มน้ำมันสด (FFB) หน้าโรงงานในปัจจุบัน และบันทึกความเคลื่อนไหวของราคาหน้าโรงงานในอดีตซึ่งสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะ

ตัวชี้วัดรอง

- 6.10.2 การบันทึกกลไกการกำหนดราคาทะลายปาล์มน้ำมันสด และปัจจัยการผลิต หรือ การบริการของสวนปาล์ม น้ำมัน และ โรงงานสกัด น้ำมัน ปาล์ม (ในกรณีที่อยู่ภายใต้การควบคุมของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มหรือสวนปาล์มน้ำมัน (plantation))
- 6.10.3 หลักฐานแสดงว่าทุกฝ่ายมีความเข้าใจในข้อตกลง รวมถึงการชำระเงินตรงตามเวลาที่ตกลงกันไว้ และข้อตกลงดังกล่าวมีความเป็นธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย และโปร่งใส

แนวปฏิบัติ

- 6.10.1 โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องเปิดเผยราคารับซื้อทะลายปาล์มน้ำมันสดหน้าโรงงานในปัจจุบันต่อสาธารณะได้
- จัดเตรียมบันทึกความเคลื่อนไหวของราคาหน้าโรงงานในอดีตซึ่งสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะ
- 6.10.2 โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำบันทึกกลไกด้านราคาทะลายปาล์มน้ำมันสด (FFB) และปัจจัยการผลิต หรือการบริการต่างๆ

นอกจากนี้กลไกราคาที่เป็นธรรม และโปร่งใสถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากกับผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งมีการตกลงขายทะลายปาล์มสดให้แก่โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มเฉพาะโรง

- 6.10.3 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำข้อตกลงที่มีความเป็นธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย และโปร่งใส รวมถึงต้องเก็บหลักฐานต่างๆ ซึ่งแสดงว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายเข้าใจในข้อตกลงนั้นๆ
- โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องชำระเงินให้ครบถ้วน ตรงตามเวลาที่ตกลงกันไว้กับคู่ค้า
 - ทั้งนี้การทำธุรกรรมกับเกษตรกรรายย่อย ควรพิจารณาถึงประเด็นต่างๆ เช่น บทบาทของพ่อค้าคนกลาง ลานเท การขนส่ง และการเก็บรักษาทะลายปาล์มน้ำมันสด รวมถึง คุณภาพ และการแข่งขันคุณภาพ
 - อีกทั้งหากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องการให้เกษตรกรรายย่อยเปลี่ยนวิธีปฏิบัติให้เป็นไปตามเกณฑ์กำหนดของ RSPO โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรสนับสนุนการจัดตั้งเกษตรกรรายย่อยในโครงการ หรือการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรรายย่อยอิสระ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการต้องมั่นใจว่าการทำธุรกรรมกับสมาชิกและภาคธุรกิจอื่น ๆ ในชุมชนมีความโปร่งใสและเป็นธรรม และปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนด 6.10

เกษตรกรรายย่อยในโครงการต้องสามารถเข้าถึงขั้นตอนการร้องทุกข์ภายใต้เกณฑ์กำหนด 6.3 ถ้าพิจารณาว่าไม่ได้รับราคาทะลายปาล์มน้ำมันสด ที่เป็นธรรม

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระต้องสามารถเข้าถึงขั้นตอนการร้องทุกข์ภายใต้เกณฑ์กำหนด
ถ้าพิจารณาว่าไม่ได้รับราคาทะเลลายปาล์มน้ำมันสด ที่เป็นธรรม

6.3

เกณฑ์กำหนด 6.11

ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มให้ความสนับสนุนในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
ตามความเหมาะสม

ตัวชี้วัดรอง

6.11.1 การสนับสนุนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น อยู่บนพื้นฐานของผลการปรึกษาหารือกับชุมชนท้องถิ่น

แนวปฏิบัติ

6.11.1

- การสนับสนุนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นควรอยู่บนพื้นฐานของผลการปรึกษาหารือกับชุมชนท้องถิ่น ดูเกณฑ์กำหนด 6.2 ประกอบการปรึกษาหารือดังกล่าว ควรปฏิบัติตามหลักของความโปร่งใส การเปิดเผย และการมีส่วนร่วม และควรส่งเสริมให้ชุมชนได้ระบุถึงลำดับความสำคัญและความต้องการของชุมชนเอง รวมถึงความต้องการที่แตกต่างกันของผู้หญิง และผู้ชาย
- เมื่อผู้สมัครงานมีคุณสมบัติที่เท่ากัน ควรพิจารณาสมาชิกในชุมชนท้องถิ่นเป็นพิเศษก่อนเสมอ การเลือกปฏิบัติเชิงบวกถือว่าไม่ขัดแย้งต่อเกณฑ์กำหนด 6.8

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

สำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ การสนับสนุนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นควรมาจากผลของการปรึกษากับชุมชนท้องถิ่น และขึ้นอยู่กับขนาดของสวนปาล์มน้ำมันและโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกณฑ์กำหนดนี้ไม่มีผลบังคับใช้สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

หลักการข้อที่ 7: การพัฒนาการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ใหม่อย่างมีความรับผิดชอบ

เกณฑ์กำหนด 7.1

มีการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นอิสระ ครอบคลุม
และมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเริ่มทำการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ใหม่หรือก่อนการดำเนินการ
หรือก่อนการขยายพื้นที่ปลูกที่มีอยู่เดิม และนำผลการประเมินมาวางแผน การบริหารจัดการ และดำเนินการ

ตัวชี้วัดหลัก

7.1.1 การประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยวิธีการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่ได้รับผลกระทบ
(โดยเฉพาะชุมชนท้องถิ่น)

7.1.2

แผนบริหารจัดการและขั้นตอนการดำเนินงานตามผลการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม
และมีการนำไปปฏิบัติและมีการติดตามและทบทวนแผน

แนวปฏิบัติ

7.1.1

- ในกรณีที่พื้นที่ปลูกใหม่มีเนื้อที่มากกว่า 6,250 ไร่ (1,000 ha.)
หรือขนาดพื้นที่ที่อยู่ภายใต้กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
โดยบริษัทที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายไทย
 - กำหนดขอบเขตเงื่อนไขสัญญา (Terms of Reference) ไว้ให้ชัดเจน
ในการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
 - ดำเนินการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยวิธีการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่ได้รับ
ผลกระทบโดยอาจมีการสัมภาษณ์ ประชุม และการทบทวนสิ่งที่พบ
และแผนการลดผลกระทบร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เช่น ชุมชนท้องถิ่น
หน่วยงานของรัฐบาล และองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs)
- ในกรณีที่พื้นที่ปลูกใหม่มีเนื้อที่ไม่เกิน 6,250 ไร่ (1,000 ha.) ให้ใช้แนวปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนด 5.1 และ 6.1

7.1.2

- จัดทำแผนการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับผลการประเมินด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
- จัดทำขั้นตอนการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการ
- ดำเนินงานตามแผนและติดตามผลการดำเนินงานพร้อมบันทึกผล
- ทบทวนแผน ขั้นตอนการดำเนินงานตามความเหมาะสม

หมายเหตุ

1. การประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการกำหนดกิจกรรมหลักควรพิจารณาถึงประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย โดยไม่คำนึงถึงลำดับความสำคัญ
 - การประเมินผลกระทบของกิจกรรมหลักทั้งหมดที่ได้วางไว้ รวมถึงการปลูก การดำเนินงานโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม ถนน และ โครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ
 - การประเมินควรรวมถึงการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การประเมินลักษณะที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ซึ่งอาจได้รับผลกระทบในแง่ลบ (ดูเกณฑ์กำหนด 7.3)
 - การประเมินผลกระทบที่มีแนวโน้มเกิดขึ้นกับระบบนิเวศน์ทางธรรมชาติที่ติดกับพื้นที่ที่มีแผนจะพัฒนา รวมถึงการพัฒนาหรือการขยายพื้นที่ปลูก ซึ่งจะไปกระทบกับระบบนิเวศน์ทางธรรมชาติใกล้เคียง
 - การระบุเส้นทางการประเมินผลกระทบที่มีแนวโน้มเกิดขึ้นกับระบบอุทกวิทยาจากแผนการพัฒนาที่วางไว้ ควรมีการวางมาตรการและนำไปดำเนินการเพื่อรักษาปริมาณ และคุณภาพของทรัพยากรน้ำ
 - การสำรวจข้อมูลพื้นฐานของดิน และข้อมูลภูมิประเทศ รวมถึงการระบุดินที่ด้อยคุณภาพ และดินที่มีความเปราะบาง พื้นที่ที่มีแนวโน้มต่อการถูกชะล้างพังทลายของดิน และพื้นที่ลาดชันที่ไม่เหมาะสำหรับการปลูก
 - วิเคราะห์ประเภทที่ดินที่นำมาใช้ (ป่า ป่าเสื่อมโทรม พื้นที่ที่มีการแผ้วถางแล้ว)
 - วิเคราะห์เกี่ยวกับสิทธิความเป็นเจ้าของที่ดิน และสิทธิในการใช้ที่ดิน
 - วิเคราะห์รูปแบบการใช้ที่ดินในปัจจุบัน
 - ประเมินแนวโน้มผลกระทบด้านสังคมที่มีต่อชุมชนแวดล้อมสวนปาล์มน้ำมัน รวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบที่แตกต่างกันที่มีต่อหญิงและชาย ชุมชนกลุ่มน้อย/ชนเผ่า กลุ่มผู้อพยพกับผู้ที่อยู่อาศัยดั้งเดิม
2. อ้างถึง พ.ร.บ. และกฎระเบียบทางราชการ เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรรับผิดชอบในการประเมินผลกระทบด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม สั ก ห รั บ ส ม า ชี ก สมาชิกควรตระหนักถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมจากการดำเนินการตามที่ระบุในการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีการจัดทำแผนและนำไปปฏิบัติ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ ไม่ต้องการประเมินผลกระทบดังกล่าวข้างต้น
อย่างไรก็ตามควรคำนึงถึงผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยมีการปรึกษาหารือผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเริ่มทำการปลูกลำไ้น้ำมันในพื้นที่ใหม่ หรือก่อนการขยายพื้นที่ปลูกที่มีอยู่เดิม

เกณฑ์กำหนด 7.2

มีการนำข้อมูลสำรวจดิน และสภาพภูมิประเทศ (Topographic information) มาใช้ในการวางแผนการปลูกลำไ้น้ำมันใหม่ และนำผลลัพธ์มาประกอบการวางแผนและการดำเนินการ

ตัวชี้วัดหลัก

7.2.1 แผนที่แสดงความเหมาะสมของดิน หรือการสำรวจดินอย่างเพียงพอ

ตัวชี้วัดรอง

7.2.2 ข้อมูลแสดงสภาพภูมิประเทศอย่างเพียงพอ

7.2.3 บันทึกผลการสำรวจดิน และสภาพภูมิประเทศ (Topographic information)

แนวปฏิบัติ

7.2.1

- จัดให้มีแผนที่แสดงความเหมาะสมของดิน และ หรือการสำรวจดินอย่างเพียงพอ
- วางแผนการใช้ที่ดินและปรับปรุงดินอย่างเหมาะสมในระยะยาว ตามแนวปฏิบัติ 4.2.3

7.2.2 จัดให้มีข้อมูลแสดงสภาพภูมิประเทศอย่างเพียงพอเพื่อประกอบการวางแผนระบบ ระบายน้ำและชลประทาน ถนน และโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ

7.2.3 ให้ทำการสำรวจดิน และสภาพภูมิประเทศ โดยควรรวมเข้ากับแผนการดำเนินการสำหรับการปลูกลำไ้น้ำมันใหม่ตามแนวปฏิบัติของตัวชี้วัด 7.1.2

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการต้องมั่นใจว่าสมาชิกทั้งหมดใช้ขั้นตอนการดำเนินการเดียวกันตามความต้องการของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มและสวนปาล์มน้ำมันใหม่ กิจกรรมเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (เกณฑ์กำหนด 7.1) แต่ไม่จำเป็นต้องทำโดยบริษัทที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายไทย

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

การประเมินความเหมาะสมของดินเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ โดยเฉพาะเมื่อมีจำนวนผู้ผลิตมากรายอย่างมีนัยสำคัญที่ดำเนินการอยู่ในบริเวณเดียวกัน องค์กรของเกษตรกรรายย่อยหรือโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มที่รับซื้อทะลายปาล์มน้ำมันสดจากเกษตรกรรายย่อย แต่ละรายอาจเป็นผู้รวบรวมและให้ข้อมูลก็ได้

เกณฑ์กำหนด 7.3

ห้ามมิให้มีการปลูกปาล์มน้ำมันใหม่ในป่าปฐมภูมิ หรือในเขตพื้นที่ใด ๆ ที่ต้องรักษาหรือส่งเสริมตามลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCV) ลักษณะหนึ่งหรือมากกว่า นับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2548

ตัวชี้วัดหลัก

7.3.1 การประเมินลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ ก่อนการเปลี่ยนสภาพใดๆ โดยมีการหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แนวปฏิบัติ

จัดทำกาประเมินลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์เป็นเอกสาร และรวมเข้ากับการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (เกณฑ์กำหนด 7.1) การอ้างอิงควรทำควบคู่กับการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่บ่งชี้ถึงขอบเขตของพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ ซึ่งกำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง และตัวแทนจากชุมชนท้องถิ่น

เกณฑ์กำหนดข้อนี้ใช้กับป่าและพืชพรรณชนิดอื่นๆ เกณฑ์นี้บังคับใช้ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสิทธิการเป็นเจ้าของที่ดิน หรือการบริหารจัดการฟาร์มหลังจากวันที่กำหนดไว้ อาจมีการระบุขอบเขตพื้นที่ที่มีลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCVs) ในพื้นที่ถือครอง และในกรณีดังกล่าวสามารถวางแผนการปลูกใหม่ได้ โดยมีการคงอยู่หรือเอื้อประโยชน์ตามลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์

คำแนะนำเฉพาะเจาะจงตัวชี้วัดด้านบน มีดังต่อไปนี้

1. การปลูกปาล์มน้ำมันใหม่ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 จนถึง เดือนพฤศจิกายน 2550 ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่มีอยู่อันเกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น การทำการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (อ้างอิงเกณฑ์ 7.1)
2. ในกรณีที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าพื้นที่นั้นไม่ได้เข้าข่ายเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ ภายหลังจากเดือนพฤศจิกายน 2548 พื้นที่นั้นสามารถเข้ารับการขอการรับรองจาก RSPO
3. ในกรณีที่สถานะการระบุลักษณะพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ของพื้นที่นั้นยังไม่แน่ชัด และ/หรือมีการถกเถียงกันอยู่ พื้นที่นั้นต้องออกจากการขอรับรองจาก RSPO จนกว่าจะมีการแก้ไขที่ยอมรับได้ในการชดเชยลักษณะพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์

4. ในกรณีที่มีบริษัทมี HCV อยู่ในสวนปาล์มน้ำมันนั้นสามารถขอการรับรองในพื้นที่แปลงอื่นๆ
ข้อตกลงนี้มีผลเฉพาะพื้นที่ที่มีการพัฒนาระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 ถึง เดือนพฤศจิกายน 2550
ซึ่งเป็นระยะแรกในการริเริ่มปฏิบัติของหลักการและเกณฑ์กำหนด RSPO

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรให้ความช่วยเหลือสมาชิกในการชี้บ่งลักษณะหรือพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ ภายในที่ดินของเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

เกษตรกรรายย่อยในโครงการควรตระหนักถึงพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ ที่อยู่ภายในที่ดินของตนเอง และสามารถแสดงได้ว่าไม่มีการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ป่าปฐมภูมิ และพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรตระหนักถึงพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ที่อยู่ภายในที่ดินของตนเอง และสามารถแสดงได้ว่าไม่มีการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ป่าปฐมภูมิ และพื้นที่ที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์(เช่นเดียวกับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ)

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรปรึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือองค์กรอื่น ๆ เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับ HCV ในบริเวณที่ดินหรือ บริเวณรอบที่ดินของตนเอง

เกณฑ์ข้อกำหนด 7.4

หลีกเลี่ยงการปลูกปาล์มน้ำมันเป็นบริเวณกว้างบนพื้นที่สูงชัน และ หรือในดินที่ด้อยคุณภาพ (Marginal Soil) และดินที่มีความเปราะบางต่อการชะล้างพังทลายของดิน (Fragile Soil)

ตัวชี้วัดรอง

- 7.4.1 แผนที่จะระบุเขตดินที่ด้อยคุณภาพ (Marginal Soil) และดินที่มีความเปราะบางต่อการชะล้างพังทลายของดิน (Fragile Soil) และดินพรุ รวมถึงพื้นที่ที่มีความสูงชัน
- 7.4.2 การวางแผนและการปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้ดินได้รับผลกระทบด้านลบ

แนวปฏิบัติ

- 7.4.1 จัดให้มีแผนที่ระบุเขตดินที่ด้อยคุณภาพ (Marginal Soil) ดินที่มีความเปราะบางต่อการชะล้างพังทลายของดิน (Fragile Soil) และดินพรุ รวมถึงพื้นที่ที่มีความสูงชัน
- 7.4.2 ให้จัดทำแผนและวิธีการปฏิบัติ เพื่อป้องกันมิให้ดินได้รับผลกระทบด้านลบ เมื่อมีการจำกัดขอบเขตพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในดินที่ด้อยคุณภาพ และมีความเปราะบาง

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรมั่นใจว่าสมาชิกหลีกเลี่ยงการปลูกปาล์มน้ำมันใหม่ในพื้นที่สูงชัน และ หรือในดินที่ด้อยคุณภาพ และดินที่มีความเปราะบางต่อการชะล้างพังทลายของดิน ถ้าพื้นที่นั้นเป็นเพียงพื้นที่เดียวสำหรับการดำรงชีวิต ควรมีการพัฒนาที่ดินโดยการใช้มาตรการที่เหมาะสมตามแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรหลีกเลี่ยงการปลูกปาล์มน้ำมันใหม่ในพื้นที่สูงชัน และ หรือในดินที่ด้อยคุณภาพ และดินที่มีความเปราะบางต่อการชะล้างพังทลายของดิน ถ้าพื้นที่นั้นเป็นเพียงพื้นที่เดียวสำหรับการดำรงชีวิต ควรมีการพัฒนาที่ดินโดยการใช้มาตรการที่เหมาะสม

เกณฑ์กำหนด 7.5

ไม่ ให้ มี การ ปลูก ปาล์ม น้ำมัน ใหม่ บน ที่ ดิน ของ ชาว บ้าน โดยปราศจากการยินยอมอย่างอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้าก่อนการยินยอมจากเจ้าของที่ดินเดิม รวมทั้งต้องดำเนินการผ่านระบบเอกสารที่เปิดโอกาสให้ชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสถาบัน หรือองค์กรตัวแทนของตนเอง

ตัวชี้วัดหลัก

7.5.1 หลักฐานที่แสดงความยินยอมอย่างอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้าก่อนการยินยอมจากเจ้าของที่ดินเดิม

7.5.2 หลักฐานแสดงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แนวปฏิบัติ

7.5.1-7.5.2

- กิจกรรมนี้อาจรวมเข้าไว้กับการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมตามที่ระบุไว้ในเกณฑ์กำหนด 7.1
- อ้างถึงเกณฑ์กำหนด 2.2, 2.3, 6.2, 6.4 และ 7.6 ให้เป็นไปตามตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติ
- เมื่อการปลูกในพื้นที่ใหม่ได้รับการยอมรับ แผนการบริหารจัดการ และดำเนินการควรคงไว้ซึ่งสถานที่เคารพสักการบูชาของท้องถิ่น ควรทำข้อตกลงกับชนเผ่าพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นโดยปราศจากการบีบบังคับ หรือการใช้อิทธิพลอื่น ๆ (ดูแนวปฏิบัติข้อ 2.3)

- กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง หมายถึง กลุ่มที่ได้รับผลกระทบหรือเกี่ยวข้องกับการปลูกป่าใหม่

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ดูเกณฑ์กำหนด 2.2 และ 2.3

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

ดูเกณฑ์กำหนด 2.2 และ 2.3

เกณฑ์กำหนด 7.6

ชาวบ้านได้รับการชดเชยสำหรับการได้มาซึ่งที่ดินและการโอนสิทธิในที่ทำกิน โดยที่ชาวบ้านยินยอมอย่างอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้า ก่อนการยินยอม และเป็นไปตามข้อตกลงในการเจรจา

ตัวชี้วัดหลัก

- 7.6.1 เอกสารที่มีการระบุและการประเมินสิทธิตามกฎหมายและสิทธิตามจารีตประเพณี
- 7.6.2 การจัดทำระบบเพื่อระบุบุคคลที่มีสิทธิในการได้รับการชดเชย
- 7.6.3 วิธีการคำนวณ และการชดเชยอย่างยุติธรรมในรูปตัวเงินหรืออื่นๆ
- 7.6.4 เอกสารบันทึกกระบวนการและผลลัพธ์ของการเรียกร้องค่าชดเชย และเปิดเผยต่อสาธารณะ

ตัวชี้วัดรอง

- 7.6.5 ชุมชนที่สูญเสียสิทธิการเข้าถึงที่ดินและการใช้ที่ดินจากการขยายพื้นที่สวนปาล์ม น้ำมัน หรือโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มมีโอกาสได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา

แนวปฏิบัติ

- 7.6.1 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องมีเอกสารที่มีการระบุและการประเมินสิทธิตามกฎหมายและสิทธิตามจารีตประเพณี
- 7.6.2 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำระบบเอกสารขั้นตอนปฏิบัติในการระบุบุคคลที่มีสิทธิในการได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม และโปร่งใส ทั้งนี้ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น
- 7.6.3 ผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติในการคำนวณ และวิธีการจ่ายค่าตอบแทนในรูปตัวเงิน หรืออื่นๆอย่างยุติธรรม

- 7.6.4 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำ และเก็บรักษาคณะบันทึกกระบวนการ และผลลัพธ์ของการเรียกร่องค่าตอบแทนใดๆ และพร้อมเปิดเผยต่อสาธารณะได้
- 7.6.5 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มควรคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ที่ชุมชนควรได้รับ เนื่องจากการสูญเสียสิทธิการเข้าถึงที่ดินและการใช้ที่ดินจากการขยายพื้นที่

อ้างอิงเกณฑ์กำหนด 2.2, 2.3 และ 6.4 และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกัน ข้อกำหนดนี้หมายถึงรวมถึงชนเผ่าพื้นเมืองด้วย

หมายเหตุ

กิจกรรมนี้อาจรวมเข้าไว้กับการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์กำหนด

7.1

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ดูเกณฑ์กำหนด 7.5

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

ดูเกณฑ์กำหนด 7.5

เกณฑ์กำหนด 7.7

หลีกเลี่ยงการใช้ไฟเผาในการเตรียมพื้นที่เพาะปลูกใหม่ นอกเหนือจาก กรณีเฉพาะที่ได้ระบุไว้ในแนวทางการปฏิบัติ ASEAN Guidelines หรือแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดของภูมิภาคอื่นๆ

ตัวชี้วัดหลัก

- 7.7.1 เอกสารการประเมินความจำเป็น ในกรณีที่มีการใช้ไฟเผาสำหรับเตรียมพื้นที่ปลูกปาล์ม
- 7.7.2 หลักฐานแสดง การอนุมัติการควบคุมการเผาตามที่ระบุไว้ใน พ.ร.บ. ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัดรอง

- 7.7.3 ใน กรณี ที่ มี การ ใช้ ไฟ เผา บันทึกการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ไฟเผา และมาตรการควบคุมเพื่อป้องกันการลุกลามของไฟ

แนวปฏิบัติ

- 7.7.1

- การใช้ไฟเผาควรรู้เฉพาะในกรณีที่ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่าการใช้ไฟเผาเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุด และเป็นทางเลือกที่มีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และมีหลักฐานแสดงว่าได้มีการควบคุมการใช้ไฟเผาอย่างระมัดระวัง
- การใช้ไฟเผานั้นอาจเป็นที่ยอมรับ ตัวอย่างเช่น การอ้างอิงตาม “แนวทางปฏิบัติตามนโยบาย ASEAN ว่าด้วยการไม่ใช้ไฟเผา” (Guidelines for the implementation of the ASEAN policy on zero burning) หรือแนวทางอื่นที่เทียบเคียงกันได้ของภูมิภาคอื่น
- กิจกรรมตามตัวชี้วัดนี้ อาจรวมเข้าไว้กับการประเมินผลกระทบทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมตามข้อกำหนดไว้ในเกณฑ์กำหนด 7.1 โดยให้ครอบคลุมถึงกรณีที่มีการใช้ไฟเผาสำหรับการเตรียมพื้นที่ปลูก

7.7.2 จัดให้มีเอกสารแสดงหลักฐานการอนุมัติการใช้ไฟเผา เช่น องค์กรการบริหารปกครองส่วนท้องถิ่น สิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นต้น

7.7.3

จัดทำบันทึกการฝึกอบรมบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมพื้นที่ปลูกโดยการใช้ไฟเผา รวมถึงมาตรการการควบคุมเพื่อป้องกันการลุกลามของไฟ

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรมั่นใจว่าการใช้ไฟเผาควรรู้เฉพาะในกรณีที่ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่าการใช้ไฟเผาเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุด และเป็นทางเลือกที่มีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดในการลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของรุนแรงของแมลงศัตรูพืช และโรคพืชให้เหลือน้อยที่สุดในระหว่างการเตรียมพื้นที่ปลูกใหม่ และมีหลักฐานแสดงว่าได้มีการควบคุมการใช้ไฟเผาอย่างระมัดระวัง

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระควรมีความเข้าใจถึงแนวโน้มผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคมจากการใช้ไฟเผาในระหว่างการเตรียมพื้นที่ปลูกใหม่ และควรมีมาตรการควบคุมการลุกลามของไฟ

หลักการข้อที่ 8: ความมุ่งมั่นในการปรับปรุงกิจกรรมหลักอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์กำหนด 8.1

ผู้ปลูกป่ากลุ่มนี้จำเป็นต้องและผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มมีการตรวจติดตามและทบทวนกิจกรรมต่างๆอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งจัดทำและปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานที่แสดงการปรับปรุงการดำเนินงานหลักอย่างต่อเนื่อง

ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มมีการจัดทำแผนปฏิบัติงานและนำแผนไปปฏิบัติ รวมทั้ง มีการตรวจติดตาม และ ทบทวนกิจกรรมต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อแสดงให้เห็นว่ามีการปรับปรุงการดำเนินงานหลักอย่างต่อเนื่อง โดยต้องรวมถึงตัวชี้วัดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

ตัวชี้วัดหลัก

- 8.1.1 การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างมีเหตุมีผล (เกณฑ์กำหนด 4.6)
- 8.1.2 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (เกณฑ์กำหนด 5.1)
- 8.1.3 การนำของเสีย และเศษวัสดุมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (เกณฑ์กำหนด 5.3)
- 8.1.4 มลภาวะ และการปล่อยมลพิษ (เกณฑ์กำหนด 5.6)
- 8.1.5 ผลกระทบด้านสังคม (เกณฑ์กำหนด 6.1)

ตัวชี้วัดรอง

- 8.1.6 อาชีวอนามัย และความปลอดภัย (เกณฑ์กำหนด 4.7)

แนวปฏิบัติ

8.1.1-8.1.6

- ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มต้องจัดทำแผนปฏิบัติงานด้านต่างๆ ครอบคลุมตามตัวชี้วัด และดำเนินการตามแผนที่วางไว้

ทั้งนี้แผนและการปฏิบัติต้องได้รับการตรวจติดตาม ทบทวนและปรับปรุงแก้ไขตามระยะเวลาที่กำหนด

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ

ผู้จัดการเกษตรกรรายย่อยในโครงการควรจัดทำแผนปฏิบัติงานเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของตัวแทนของสมาชิก ซึ่งพิจารณาถึงผลกระทบหลักด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม

แนวปฏิบัติสำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

เกษตรกรรายย่อยอิสระต้องตระหนัก และเข้าใจถึงความสำคัญของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และควรจัดให้มีแนวปฏิบัติและการฝึกอบรมเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

คำนิยาม

สิทธิตามจารีตประเพณี (Customary rights) หมายถึง

รูปแบบที่ดินของชุมชนและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมาเป็นระยะเวลายาวนานตามกฎหมายว่าด้วยจารีตประเพณีของชนพื้นเมือง คุณค่า ขนบธรรมเนียม และประเพณีของชนพื้นเมือง รวมถึงการใช้ตามฤดูกาลและวิถีการแทนที่จะเป็นสิทธิในที่ดินตามกฎหมายอย่างเป็นทางการและทรัพยากรที่ออกโดยรัฐ (จากนโยบายการปฏิบัติงานของธนาคารโลก 4.10 (World Bank Operational Policy))

การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment) หมายถึง

กระบวนการคาดการณ์และประเมินผลของการดำเนินการใด ๆ ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม หลังจากนั้นได้ใช้ผลสรุปเป็นเครื่องมือในการวางแผน และการตัดสินใจ

พื้นที่ป่าที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (High Conservation Value Forest - HCVF) หมายถึง

ป่าไม้ที่มีความจำเป็นต่อการรักษาหรือส่งเสริมตามลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ ลักษณะหนึ่งหรือมากกว่า

- HCV1 พื้นที่ป่าซึ่งมีความหนาแน่นอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณค่าในเชิงความหลากหลายทางชีวภาพในระดับโลก ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ (เช่น พันธุ์เฉพาะถิ่น พันธุ์ที่เสี่ยงต่อการใกล้สูญพันธุ์)
- HCV2 พื้นที่ป่าซึ่งมีลักษณะของภูมิทัศน์ขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญในระดับโลก ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ ซึ่งมีหน่วยบริหารจัดการ โดยประชากรพืชพรรณและพันธุ์สัตว์ต่าง ๆ ส่วนมากมีชีวิตและเจริญเติบโตได้ในรูปแบบของการกระจายตัวและอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ
- HCV3 พื้นที่ป่าซึ่งมีระบบนิเวศที่หายาก ถูกคุกคามหรือใกล้จะสูญหาย
- HCV4 พื้นที่ป่าซึ่งอำนวยความสะดวกธรรมชาติในภาวะวิกฤต (เช่น การรักษาหลุมน้ำ การควบคุมการกัดเซาะพังทลายของดิน)
- HCV5 พื้นที่ป่าซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานต่อชุมชนท้องถิ่น (เช่น การดำรงชีวิต สุขภาพ)
- HCV6 พื้นที่ป่าซึ่งมีความสำคัญต่ออัตลักษณ์ (identity) ทางขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น (ซึ่งแสดงถึงความสำคัญทางวัฒนธรรม ทางระบบนิเวศน์ ทางเศรษฐกิจ หรือทางศาสนาโดยการระบุร่วมกับชุมชนท้องถิ่นนั้น)

(ดู: 'The HCVF Toolkit' – หาได้จาก www.hcvnetwork.org)

มาตรฐาน ISO (ISO standards) หมายถึง มาตรฐานซึ่งพัฒนาขึ้นโดยองค์การมาตรฐานสากล (ISO: ดู <http://www.iso.ch/iso>)

พื้นที่ป่าธรรมชาติ (Natural vegetation) หมายถึง พื้นที่ป่าซึ่งมีลักษณะหลักหลายลักษณะ

และมียอดปกคลุมหลักของระบบนิเวศดั้งเดิม เช่น ความสลับซับซ้อน โครงสร้าง และความหลากหลายปรากฏอยู่

สวน (Plantation) หมายถึง ที่ดินที่มีการปลูกปาล์มน้ำมัน และรวมถึงการใช้ที่ดินที่เกี่ยวข้อง เช่น โครงสร้างพื้นฐาน (เช่น ถนน) แนวตลิ่งฝั่งแม่น้ำ และพื้นที่สงวนเพื่อการอนุรักษ์

ป่าปฐมภูมิ (Primary Forest) หมายถึง ป่าที่ไม่เคยมีการตัดไม้

และมีการพัฒนาเจริญเติบโตตามสิ่งรบกวนและกระบวนการทางธรรมชาติโดยไม่คำนึงถึงอายุ

รวมหมายถึงป่าที่ถูกใช้โดยชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นอย่างไม่มีนัยต่อวิถีการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและ การใช้ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

เนื้อหาที่กล่าวถึงใกล้เคียงกับองค์ประกอบทางธรรมชาติ และเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ อย่างเด่นชัด

การตีความของประเทศควรพิจารณาว่าจะเพิ่มคำจำกัดความที่เป็นการเฉพาะอีกหรือไม่ (From FAO Second Expert Meeting on Harmonizing Forest-Related Definitions for Use by Various Stakeholders, 2001,

http://www.fao.org/documents/show_cdr.asp?url_file=/DOCREP/005/Y4171E/Y4171E11.htm).

วิธีการเชิงป้องกัน (Prophylactic) หมายถึง วิธีการหรือแนวทางปฏิบัติที่นำมาใช้เป็นมาตรการป้องกัน

ไร่ (Rai) หมายถึง หน่วยของการวัดพื้นที่ที่ใช้อยู่ทั่วไปในประเทศไทย ซึ่งเท่ากับ **1,600 ตารางเมตร (40 x 40 เมตร)** ซึ่ง **1 เฮกตาร์ เทียบเท่า 6.25 ไร่**

การฟื้นฟู (Restore) หมายถึง

การปรับปรุงพื้นที่เสื่อมโทรมหรือการปรับเปลี่ยนพื้นที่ภายในสวนให้เป็นลักษณะกึ่งธรรมชาติ

เกษตรกรรายย่อย (Smallholders) หมายถึง เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

บางครั้งมีการเพาะปลูกพืชอื่น ๆ เพื่อการดำรงชีพ

ซึ่งแรงงานส่วนใหญ่มาจากแรงงานครัวเรือนและมีแหล่งรายได้หลักจากการเกษตร

และมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันโดยปกติต่ำกว่า **50 เฮกตาร์ (312.5 ไร่)**

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีสิทธิตามกฎหมาย

และ/หรือแสดงความสนใจในกิจกรรมขององค์กรและผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมเหล่านั้น

หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากกิจกรรมขององค์กรและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมเหล่านั้น

ผู้ปลูกนอกโครงการ (Outgrowers) หมายถึง เกษตรกรผู้ซึ่งทำสัญญาซื้อขายทะลายปาล์มสดให้กับผู้ปลูก

โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม แต่เพียงรายเดียว ผู้ปลูกนอกโครงการอาจเป็นเกษตรกรรายย่อยได้

การใช้อิทธิพล (Undue influence) หมายถึง ความพยายามโดยบุคคลที่สามที่ใช้วิธีการควบคุมใดๆ

เพื่อให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งลงนามในสัญญาหรือข้อตกลงอื่นๆหากปราศจากการใช้อิทธิพลดังกล่าวแล้ว

บุคคลนั้นก็จะมีไม่ลงนามในสัญญา

การใช้สิทธิ (User rights) หมายถึง สิทธิในการใช้ทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งสามารถระบุโดยประเพณีท้องถิ่น

ข้อตกลงร่วมหรือการกำหนดโดยบุคคลอื่นที่มีสิทธิการเข้าถึง

สิทธิเหล่านี้อาจจำกัดการใช้ทรัพยากรเฉพาะอย่างเพื่อระดับการอุปโภคและบริโภคที่เฉพาะเจาะจงหรือเทคนิคการเก็บเกี่ยวเฉพาะอย่าง

ภาคผนวก 1 – รายการกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

Principles	International Standards	Key Provisions	Summary of Protections
Just Land Acquisition	ILO Convention 169 (1989) on Indigenous and Tribal Peoples	Articles 13-19	Respect and safeguard rights to lands and natural resources traditionally occupied and used; respect for customs of inheritance; no forced removals; compensation for loss and injury.
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Articles 25, 26	Right to distinctive relationship with land; right to own, use, develop and control their lands, territories and other resources.
	UN Convention on Biological Diversity (1992)	Article 10(c)	Protect and encourage customary use of biological resources in accordance with traditional practices.
Fair Representation and Participation of Indigenous and Tribal Peoples	ILO Convention 169 (1989) on Indigenous and Tribal Peoples	Articles 6-9	Represent themselves through their own representative institutions; consultations with objective of achieving agreement or consent; rights to decide their own priorities, retain their own customs and resolve offences according to customary law (compatible with international human rights).
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Articles 10, 11(2), 19, 28(1), 29(2) and 32(2).	Right to free, prior and informed consent to any project affecting their lands as expressed through their own representative institutions.
	Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, InterAmerican Human Rights System.	UN CERD Committee, UN Committee on Social Cultural and Economic Rights, Inter-American Commission on Human Rights. ¹	Free, Prior and Informed Consent for decisions that may affect indigenous peoples. (This standard has been widely accepted as a 'best practice' standard by bodies such as World Commission on Dams, Extractive Industries Review, Forest Stewardship Council, UNDP, CBD, IUCN and WWF).
No Forced Labour	ILO Convention 29 (1930) Forced Labour	Article 5	No concession to companies shall involve any form of forced or compulsory labour.
	ILO Convention 105 (1957) Abolition of Forced Labour	Article 1	Not make use of any form of forced or compulsory labour.
Protection of Children	ILO Convention 138 (1973) Minimum Age	Articles 1-3	Abolition of child labour and definition of national minimum age for labour not less than 15-18 years (depending on occupation).
	ILO Convention 182 (1999) Worst Forms of Child Labour	Articles 1-7	Abolition of child slavery, debt bondage, trafficking and procurement for prostitution; suitable methods to monitor and enforce compliance.

¹ For details see www.forestpeoples.org

	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Articles 17(2), 21, 22(2)	No exploitation or exposure to hazard or discrimination against indigenous women and children
Freedom of Association and Collective Bargaining	ILO Convention 87 (1948) Freedom of Association and Protection of Right to Organise	Articles 2-11	Freedom to join organisations, federations and confederations of their own choosing; with freely chosen constitutions and rules; measures to protect the right to organise.
	ILO Convention 98 (1949) Right to Organise and Collective Bargaining	Articles 1-4	Protection against anti-union acts and measures to dominate unions; established means for voluntary negotiation of terms and conditions of employment through collective agreements.
	ILO Convention 141 (1975) Rural Workers' Organisations	Articles 2-3	Right of tenants, sharecroppers and smallholders to organise; freedom of association; free from interference and coercion.
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Article 3	Indigenous peoples have the right to self-determination and to freely pursue their economic, social and cultural development.
Non-Discrimination and Equal Remuneration	ILO Convention 100 (1951) Equal Remuneration	Articles 1-3	Equal remuneration for men and women for work of equal value.
	ILO Convention 111(1958) Discrimination (Employment and Occupation)	Articles 1-2	Equality of opportunity and treatment in respect to employment and occupation; no discrimination on the basis of race, colour, sex, religion, political opinion, national extraction or social origin.
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Articles 2, 8(2e), 9, 15(2), 16(1), 21(2), 22, 24(1), 29(1), 46(3)	No discrimination based on origin or identity; free to express identity based on custom; special attention to and full protection of rights of indigenous women.
Just Employment of Migrants	ILO Convention 97 (1949) Migration for Employment	Articles 1-9	Provision of information; no obstacles to travel; provision of health care; nondiscrimination in employment, accommodation, social security and remuneration; no forced repatriation of legal migrant workers; repatriation of savings.
	ILO Convention 143 (1975) Migrant Workers (Supplementary Provisions)	Articles 1-12	Respect basic human rights; protection of illegal migrants from abusive employment; no trafficking in illegal migrants; fair treatment of migrant labour.
Protection of Plantation Workers ²	ILO Convention 110 (1958) Plantations	Articles 5-91	Protection of members of families of recruited workers; protection of workers' rights during recruitment and transport; fair employment contracts; abolition of penal sanctions; fair wages and conditions of work; no coercion or obligation to use company stores; adequate accommodation and conditions; maternity protection; compensation for injuries and accidents; freedom of association; right to organise and collective bargaining; proper labour inspection; decent housing and medical care.
Protection of Tenants and Sharecroppers	ILO Recommendation 132 (1968) Tenants and Sharecroppers	Articles 4-8	Fair rents; adequate payment for crops; provisions for well-being; voluntary organisation; fair contracts; procedures for the settlement of disputes.

² Convention 110 Article 1(1) defines a plantation as 'an agricultural undertaking regularly employing hired workers... concerned with the cultivation or production of ... [inter alia] palm oil....'

Protection of Smallholders	ILO Convention 117 (1962) Social Policy (Basic Aims and Standards)	Article 4	Alienation with due regard to customary rights; assistance to form cooperatives; tenancy arrangements to secure highest possible living standards.
Health and Safety	ILO Convention 184 (2001) Safety and Health in Agriculture	Articles 7-21	Carry out risk assessments and adopt preventive and protective measures to ensure health and safety with respect to workplaces, machinery, equipment, chemicals, tools and processes; ensure dissemination of information, appropriate training, supervision and compliance; special protections for youth and women workers; coverage against occupational injuries and disease.
Control or Eliminate Use of Dangerous Chemicals and Pesticides	Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants (2001)	Articles 1-5	Prohibit and/or eliminate production and use of chemicals listed in Annex A (e.g. Aldrin, Chlordane, PCB); restrict production and use of chemicals in Annex B (e.g. DDT); reduce or eliminate releases of chemicals listed in Annex C (e.g. Hexachlorobenzene).
	FAO International Code of Conduct on the Distribution and Use of Pesticides (1985, Revised 2002)	Article 5	Curtail use of dangerous pesticides where control is difficult; ensure use of protective equipment and techniques; provide guidance for workers on safety measures; provide extension service to smallholders and farmers; protect workers and bystanders; make available full information on risks and protections; protect biodiversity and minimize impacts on environment; ensure safe disposal of waste and equipment; make provisions for emergency treatment for poisoning.
	Rotterdam Conventions on Prior and Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade (1998)	Articles 1, 5 and 6	Curb trade in banned and hazardous chemicals and pesticides; develop national procedures for control of their use and trade; list banned and hazardous chemicals and pesticides.
	UN Declaration on the Rights of Indigenous Peoples (2007)	Articles 21(1), 23, 24, 29(3)	Improvement of livelihood in sanitation, health and housing; participate in health delivery; maintain traditional health systems; effective monitoring of health.

ภาคผนวก 2 – รายชื่อกฎหมาย กฎระเบียบและแนวทางที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของไทย

Criterion	Related Laws, Regulations & Guidelines
1.1	-----
1.2	-----
2.1	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 2. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518: (The Agricultural Land Reform Act B.E. 2518 (1975)) 3. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2519: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2519 (1976)) 4. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2532: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2532 (1989)) 5. พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511: (Land Allocation for Living Act B.E. 2511) 6. พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2524 7. พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 8. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526: (Land Development Act B.E. 2526 (1983)) 9. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 10. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2542: (The Land Code Amendment Act (No. 8) B.E. 2542 (1999)) 11. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551: (The Act Amending the Land Code (No. 11), B.E. 2551 (2008)) 12. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2551: (The Act Amending the Land Code (No. 12), B.E. 2551 (2008)) 13. พระราชบัญญัติป่าไม้อ พ.ศ. 2484: Forest Act B.E. 2484 (1941) 14. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504: National Park Act B.E. 2504 (1961) 15. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507: National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964) 16. พระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535: Wild Animal Reservation and Protection Act B.E. 2535 (1992) 17. พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.2542: (Plant Varieties Protection Act B.E. 2542 (1999)) 18. กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2537) ว่าด้วยการกำหนดสัตว์ป่าให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง 19. อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ: (Convention on Biological Diversity) 20. อนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ: (Convention on Wetlands of International Importance as Waterfowl Habitat: RAMSAR, 1971) 21. พระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2542: (National Human Rights Commission Act B.E. 2542 (1999)) 22. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 2 และ 3) พ.ศ. 2551: (Labor Protection Act (No. 2, 3) B.E. 2551 (2008)) 23. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544: (Labour Relations Act (No. 3), B.E. 2544) 24. พระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546: (Child Protection Act B.E. 2546 (2003)) 25. พระราชบัญญัติกองทุนเงินทดแทน พ.ศ. 2537: (Workmen's Compensation Act B.E. 2537) 26. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2544: (Hazardous Substance Act B.E 2544 (2001)) 27. ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดสารเคมีอันตรายที่ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้างพ.ศ. 2552 28. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๓๘ 29. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535: (Factory ACT B.E. 2535 (1992)) 30. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535: (Public Health Act B.E. 2535 (1992)) 31. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535: (The Enhancement and Conservation of National Environmental Quality Act B.E. 2535 (1992)) 32. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย 2534: Notification of Safety at Work in connection with Hazardous Chemical (B.E. 2534) 33. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการ เพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง 34. กฎกระทรวงแรงงาน เรื่อง การจัดสวัสดิการในสถานประกอบการ 35. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 36. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม 37. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม 38. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 39. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม 40. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ. 2549 41. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดคุณลักษณะน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน: (Ministerial Notifications No 2 on the requirements on the characteristic of discharge wastewater from the factory) 42. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว 43. ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ 44. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2549

2.2	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 2. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518: (The Agricultural Land Reform Act B.E. 2518 (1975)) 3. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2519: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2519 (1976)) 4. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2532: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2532 (1989)) 5. พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511: (Land Allocation for Living Act B.E. 2511) 6. พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2524 7. พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 8. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504: National Park Act B.E. 2504 (1961) 9. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507: National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964) 10. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2518 11. พระราชบัญญัติจรัรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 12. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526: (Land Development Act B.E. 2526 (1983)) 13. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 14. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2542: (The Land Code Amendment Act (No. 8) B.E. 2542 (1999)) 15. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551: (The Act Amending the Land Code (No. 11), B.E. 2551 (2008)) 16. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2551: (The Act Amending the Land Code (No. 12), B.E. 2551 (2008))
2.3	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 2. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518: (The Agricultural Land Reform Act B.E. 2518 (1975)) 3. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2519: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2519 (1976)) 4. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2532: (The Agricultural Land Reform Act (No. 2) B.E. 2532 (1989)) 5. พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511: (Land Allocation for Living Act B.E. 2511) 6. พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2524 7. พระราชบัญญัติจรัรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 8. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526: (Land Development Act B.E. 2526 (1983)) 9. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008))
3.1	-----
4.1	-----
4.2	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526: (Land Development Act B.E. 2526 (1983)) 2. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 3. ระเบียบของคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน (พ.ศ.2533) ว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคำขอให้ปรับปรุงดินหรือที่ดินหรือการอนุรักษ์ดินและน้ำเป็นการเฉพาะราย
4.3	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526: (Land Development Act B.E. 2526 (1983)) 2. พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551: (Land Development Act B.E. 2551 (2008)) 3. ระเบียบของคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน (พ.ศ.2533) ว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคำขอให้ปรับปรุงดินหรือที่ดินหรือการอนุรักษ์ดินและน้ำเป็นการเฉพาะราย
4.4	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535: (Factory ACT B.E. 2535 (1992)) 2. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย...(ฉบับที่2) พ.ศ. 2548 3. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสีย ต้องติดตั้งเครื่องมือหรืออุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพิ่มเติม พ.ศ.2547 4. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม 5. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดคุณลักษณะน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน: (Ministerial Notifications No 2 on the requirements on the characteristic of discharge wastewater from the factory) 6. พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ.2520: Artesian Water Act B.E. 2520 (1978) 7. พระราชบัญญัติ น้ำบาดาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546: Artesian Water Act (No. 3), B.E. 2546 (2003) 8. ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน 9. ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ 20 (พ.ศ.2543) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำใต้ดิน 10. ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2537) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน 11. ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ (Draft)
4.5	<ol style="list-style-type: none"> 1. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535: (Hazardous Substance Act B.E. 2535 (1992))
4.6	<ol style="list-style-type: none"> 2. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998)) 3. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551: (Labor Protection Act (No. 2) B.E. 2551 (2008)) 4. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535: (Hazardous Substance Act B.E. 2535 (1992)) 5. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544: (Hazardous Substance Act (No. 2) B.E. 2544 (2001)) 6. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551: (Hazardous Substance Act (No. 3) B.E. 2551 (2008)) 7. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. 2538 8. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2534

	<p>9. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี) พ.ศ. 2520</p> <p>10. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดชนิดและประเภทของสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2535</p> <p>11. กฎกระทรวง ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ.2547</p> <p>12. ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดสารเคมีอันตรายที่นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสภาพของลูกจ้างพ.ศ. 2552</p>
4.7	<p>1. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998))</p> <p>2. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551: (Labor Protection Act (No. 2) B.E. 2551 (2008))</p> <p>3. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535: (Factory ACT B.E. 2535 (1992))</p> <p>4. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี) พ.ศ. 2520</p> <p>5. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. 2534</p> <p>6. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับหม้อน้ำ พ.ศ. 2534</p> <p>7. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุขกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดวิธีการขนส่ง การเก็บรักษา การทำลายวัตถุมีพิษ หรือการปฏิบัติกับภาชนะบรรจุซึ่งมีพิษ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2525</p> <p>8. กฎกระทรวงกำหนดมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ออกซิเจนเป็นสื่อทำความร้อน และภาชนะรับแรงดันในโรงงาน พ.ศ. 2549: (Ministerial Regulation on the safety standard requirements for boilers, pressure vessels in the factory B.E. 2549 (2006))</p> <p>9. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน: (Ministerial Notifications No 3 on Safety at work of employee)</p> <p>10. กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบสภาพของลูกจ้าง และส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. 2547</p> <p>11. กฎกระทรวง ว่าด้วยการจัดสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2548</p> <p>12. กฎกระทรวง ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ.2547</p> <p>13. กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร และการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549</p> <p>14. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549</p> <p>15. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขนส่ง เก็บรักษา เคลื่อนย้าย และกำจัด หนีบ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย</p> <p>16. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานเพื่อขึ้นทะเบียน และแจ้งกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย</p> <p>17. ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการจัดทำแผนงานบริหารจัดการความเสี่ยง พ.ศ.2543: (The Regulation of DIW B.E. 2543 - Criteria for hazard identification, risk assessment, and establishment of risk management plan)</p>
4.8	<p>1. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998))</p> <p>2. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551: (Labor Protection Act (No. 2) B.E. 2551 (2008))</p> <p>3. ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน</p>
5.1	<p>1. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535: (The Enhancement and Conservation of National Environmental Quality Act B.E. 2535 (1992))</p> <p>2. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2521</p> <p>3. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518</p>
5.2	<p>1. พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484: (Forest Act B.E. 2484 (1941))</p> <p>2. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504: (National Park Act B.E. 2504 (1961))</p> <p>3. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2507: (National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964))</p> <p>4. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535: (Wild Animal Reservation and Protection Act B.E. 2535 (1992))</p> <p>5. พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.2542: (Plant Varieties Protection Act B.E. 2542 (1999))</p> <p>6. กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2537) ว่าด้วยการกำหนดสัตว์ป่าให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง</p> <p>7. กฎกระทรวง กำหนดให้เป็นสัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง พ.ศ. 2546</p>
5.3	<p>1. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535: (Factory ACT B.E. 2535 (1992))</p> <p>2. กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐาน และวิธีการควบคุมการปล่อยของเสียมลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน</p> <p>3. กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องจัดทำรายงานการตรวจสอบประสิทธิภาพการป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ การวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษในระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และการตรวจสอบสภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>4. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว พ.ศ. 2548</p> <p>5. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิด ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม</p> <p>6. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดคุณลักษณะน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน: (Ministerial Notifications No 2 on the requirements on the characteristic of discharge wastewater from the factory)</p> <p>7. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว</p> <p>8. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับภาชนะบรรจุของเสียอันตราย (Hazardous Waste Manifest System) พ.ศ. 2547</p> <p>9. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากโรงงานโดยทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์(Internet) พ.ศ. 2547</p>

	<p>10. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและขนาดของโรงงานกำหนดวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดคุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแลปฏิบัติงานประจำและหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมดูแล สำหรับระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ. 2545: (The Notification of MOI B.E. 2545 - Descriptions of Factory Types and Sizes, Procedure for the Control of Discharges of Wastes, Pollutants, or Any Substances that Cause Adverse Effects on the Environment, Qualifications of Supervisors and Operators, and Criteria for Registration of the Supervisors of Pollution Prevention Systems)</p> <p>11. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดวิธีการขนส่ง การเก็บรักษา การทำลายวัตถุมีพิษ หรือการปฏิบัติกับภาชนะบรรจุซึ่งวัตถุมีพิษ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2525</p>
5.4	<p>1. พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550: (Energy Conservation Promotion Act B.E. 2535 (1992))</p> <p>2. กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการส่งข้อมูล และการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2547</p> <p>3. กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ในการกำหนดเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงาน และการตรวจสอบและวิเคราะห์การปฏิบัติตามเป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงานสำหรับโรงงานควบคุมและอาคารควบคุม พ.ศ. 2547</p> <p>4. กฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2540) ว่าด้วยกำหนดแบบและระยะเวลาการส่งข้อมูลเกี่ยวกับการผลิต การใช้พลังงานและอนุรักษ์พลังงาน</p>
5.5	<p>1. พระราชบัญญัติป่าไม้อื่น พ.ศ. 2484มาตรา 54: (Forest Act B.E. 2484 (1941))</p> <p>2. พระราชบัญญัติสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507มาตรา 14: (National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964))</p> <p>3. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504มาตรา 16: (National Park Act B.E. 2504 (1961))</p> <p>4. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 38: (Wild Animal Reservation and Protection Act B.E. 2535 (1992))</p> <p>5. พรบ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 มาตรา 96</p>
5.6	<p>1. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535: (Factory ACT B.E. 2535 (1992))</p> <p>2. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณเขม่าควันที่เจือปนในอากาศที่ระบายออกจากปล่องของหม้อน้ำของโรงงาน พ.ศ. 2549</p> <p>3. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2549</p> <p>4. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่เจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน ซึ่งใช้น้ำมันเตาเป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้ พ.ศ. 2547</p> <p>5. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิด ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม</p> <p>6. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดคุณลักษณะน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน: (Ministerial Notifications No 2 on the requirements on the characteristic of discharge wastewater from the factory)</p> <p>7. กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดมาตรฐาน และวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน: (The Ministerial Regulation No. 2 B.E 2535 (1992) – Chapter IV: Control of a release of waste, pollutants, or other materials affecting the environment)</p> <p>8. กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องจัดทำรายงานการตรวจสอบประสิทธิภาพการป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ การวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษในระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และการตรวจสอบสภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>9. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดให้โรงงานประเภทต่างๆ ต้องติดตั้งเครื่องมือหรืออุปกรณ์พิเศษเพื่อตรวจสอบคุณภาพอากาศจากปล่องแบบอัตโนมัติ พ.ศ.2544: (The Notification of MOI B.E. 2544 - Requirement for installation of an automatic instrument or equipment to measure quality of air emissions from stacks)</p> <p>10. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่มีระบบบำบัดน้ำเสียต้องติดตั้งเครื่องมือหรืออุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ.2549</p>
6.1	-----
6.2	-----
6.3	-----
6.4	-----
6.5	<p>1. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998))</p> <p>2. พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550: (Social Welfare Promotion Act (No 2) B.E. 2550)</p> <p>3. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551 (หลักประกัน ช้อ้งบังคับการทำงาน ค่าชดเชยพิเศษ และบทลงโทษ): (Labor Protection Act (No. 2) B.E. 2551 (2008))</p> <p>4. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551(อัตราจ้าง): (Labor Protection Act (No. 3) B.E. 2551 (2008))</p>
6.6	<p>1. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.2518: (Labour Relations Act B.E. 2518)</p> <p>2. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544: (Labour Relations Act (No. 3) B.E. 2544)</p>
6.7	<p>1. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998))</p> <p>2. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551: (Labor Protection Act (No. 2) B.E. 2551 (2008))</p> <p>3. พระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546: (Child Protection Act B.E. 2546 (2003))</p>
6.8	<p>1. พระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2542: (National Human Rights Commission Act B.E. 2542 (1999))</p> <p>2. พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542</p> <p>3. อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW)</p> <p>4. พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551</p> <p>5. กฎกระทรวง ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. 2547</p>

6.9	<ol style="list-style-type: none"> พระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541: (Labor Protection Act B.E. 2541 (1998)) พระราชบัญญัติความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
6.10	-----
6.11	-----
7.1	<ol style="list-style-type: none"> พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535: (The Enhancement and Conservation of National Environmental Quality Act B.E. 2535 (1992)) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2521 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518
7.2	<ol style="list-style-type: none"> พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2526
7.3	<ol style="list-style-type: none"> พระราชบัญญัติป่าไม้ ☐ไม่ ☐ พ.ศ. 2484: (Forest Act B.E. 2484 (1941)) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504: (National Park Act B.E. 2504 (1961)) พระราชบัญญัติสงวนและแห่งชาติ พ.ศ. 2507: (National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964)) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ☐ ☐ พ.ศ. 2535: (Wild Animal Reservation and Protection Act B.E. 2535 (1992)) พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.2542: (Plant Varieties Protection Act B.E. 2542 (1999)) กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2537) ว่าด้วยการกำหนดสัตว์ป่าให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ: (Convention on Biological Diversity) อนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ: (Convention on Wetlands of International Importance as Waterfowl Habitat: RAMSAR, 1971)
7.4	-----
7.5	-----
7.6	<ol style="list-style-type: none"> พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม พ.ศ. 2518: (The Agricultural Land Reform Act B.E. 2518 (1975))
7.7	<ol style="list-style-type: none"> พระราชบัญญัติป่าไม้ ☐ไม่ ☐ พ.ศ. 2484มาตรา 54: (Forest Act B.E. 2484 (1941)) พระราชบัญญัติสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507มาตรา 14: (National Reserved Forest Act B.E. 2507 (1964)) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504มาตรา 16: (National Park Act B.E. 2504 (1961)) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ☐ ☐ พ.ศ. 2535 มาตรา 38: (Wild Animal Reservation and Protection Act B.E. 2535 (1992)) พรบ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 มาตรา 96
8.1	-----